DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 273. | Wtorek, 10 (22) Grudnia. | 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy się odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4.—Kwartalnie rsr. —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

PRENUMERATA
NA
DZIENNIK WARSZAWSKI
w 1869 roku.

Objaśniając nasze ogłoszenie o prenumeracie, zamieszczone w poprzednich Numerach **Dziennika**, poczytujemy za potrzebne oznajmić:

Że prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) gubernjalnych i powiatowych, i to jedynie **roczna, półroczna i kwartalna**; wynosi ona:

na rok	**rs. 10.**	
„ **6 miesięcy** .	„ **5.**	
„ **3 miesiące** .	„	**2 k. 50.**

Na te same zaś i poniżej wymienione termina, prenumerata przyjmowaną będzie tylko w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, po cenach następujących:

na 1 miesiąc	**rs.**	**—**	**kop.**	**85.**
„ **2 miesiące**	„	**1**	„	**70.**
„ **3**	„	**2**	„	**50.**
„ **4**	„	**3**	„	**35.**
„ **5**	„	**4**	„	**20.**
„ **6**	„	**5**	„	**—**
„ **7**	„	**5**	„	**85.**
na 8 miesięcy	**rs.**	**6**	**kop.**	**70.**
„ **9**	„	**7**	„	**50.**
„ **10**	„	**8**	„	**35.**
„ **11**	„	**9**	„	**20.**
„ **12**	„	**10**	„	**—**

Pp. Prenumeratorowie z prowincji pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, **z wyraźnem wypisaniem adresu.**

Prenumerata miejscowa zostaje na rok 1869 taż sama co w roku bieżącym, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok	**rs. 8**	**—**
„ **6 miesięcy** .	„ **4**	**—**
„ **3 miesiące** .	„ **2**	**—**
„ **1 miesiąc** .	**—**	**k. 67**

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

PP. Oficerowie oraz Urzędnicy cywilni, mogą prenumerować **Dziennik Warszawski** za pośrednictwem swych kasjerów, z rozkładem na raty, zwracając się wprost do Dyrekcji obu Dzienników.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 9 (21) Grudnia.

Najjaśniejszy Pan, na wstawienie się Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskiem, oraz na skutek najpoddanniejszego przełożenia kanclerza państwa o udzieleniu konsulowi jeneralnemu saskiemu w Warszawie, Stanisławowi *Lesserowi*, przez książąt panujących sasko-altenburgskiego i sasko-koburg-gotajskiego, krzyża komandorskiego Domu Sasko-Ernestyńskiego 2-ej klasy, na dniu 20 listopada (2 grudnia) Najmiłościwiej zezwolić raczył temuż Lesserowi na przyjęcie i noszenie pomienionego orderu.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Dnia 9 (21) grudnia.

Spisywać dzieje obecnego życia Warszawy i chcieć pochwycić kameleonową grę jej fizjognomji, na początku tego tygodnia, w którym ma zabłysnąć tradycyjna *gwiazdka* na horyzoncie jej rodzinnego życia — jest bardzo trudnem i szerokiem zadaniem! Małą cząstkę tego obrazu, rozpiętego w ramach rogatek... naszkicowaliśmy w artykule „Miesiąc Grudzień” przy wstępie do tego miesiąca. Obecnie, nie probujemy dopełniać rysunku innych planów tego obrazu, choćby w ogólnych tylko, *prima vista* rzuconych rysach...

Zaczniemy za to obowiązkowe sprawozdanie z faktu, jaki się uwydatnił na tle wczorajszej niedzieli. Tym faktem, dziś już spełnionym, był wczorajszy koncert w sali redutowej, na dochód towarzystwa wsparcia artystów i ich rodzin—urządzony. Przed paru dniami, wróżąc temu koncertowi świetne powodzenie, materjalne przynajmniej,—nie zawiedliśmy się w rachubie—liczyliśmy bowiem na znaną już tak dobrze, pochopność publiczności tutejszej do poparcia każdej istotnie poczciwej i pożytecznej myśli. Jakoż poważna cyfra słuchaczy zgromadzonych wczoraj w obszernej redutowej sali, choć niedostawało tam jeszcze wiele takich osób, które zakupiwszy bilety, na koncert jednak nie przyszły—zaświadczyła o tem wymownie. Nie będziemy tu powtarzać raz już zamieszczonego w Dzienniku, a znanego każdemu z afiszów, programu tej uroczystości muzycznej—powiemy tylko, że począwszy od orkiestry wielkiego teatru, dyrygowanej przez pp. Moniuszkę i Minchheimera, aż do dubeltowego kwartetu p. Studzińskiego, wszystkie numera wykonane były wybornie. I nie mogło być inaczej! Tacy wirtuozi jak Zarzycki i Herman, którzy umieją wywoływać zarówno burze jak śpiew i płacz z fortepjanu i wiolonczeli, — musieli nie tylko utrzymać się na wysokości już zdobytej sławy— lecz i zachwycić słuchaczy. Tym razem, nie tyle nas podbijał ogromny mechanizm gry Zarzyckiego w rapsodjach węgierskich Liszta, ile wrażenia wywarło potężne, prawdziwie mistrzowskie wykonanie przez niego koncertu Schumana (A-moll). P. Herman wybrał sobie jednę z najbogatszych i najefektowniejszych razem kompozycij na wiolonczelę — grał bowiem sławny „Consert-Militaire” Servais'go! W części wokalnej, debiutowała raz pierwszy na publicznym koncercie, p. Braciszewska, o której udziale w prywatnych muzykalnych zebraniach, niedawno wspominaliśmy. Teraz, w obszernej redutowej sali, słysząc p. Braciszewską, przekonaliśmy się że głosowi tej młodej amatorki, kierującej się na artystkę, nie zbywa na sile obok pełności w tonach i nadzwyczajnego wdzięku w deklamacji. Szczególniej też odśpiewaniem dwóch piosnek: Moniuszki i Zarzyckiego, młoda i wdzięczna debiutantka podbiła słuchaczy, zniewalając ich ręce do sutych oklasków. Otóż i wszystko, co o wczorajszym koncercie powiedzieć możemy, dodając już tylko, że przepyszny fortepjan Erarda, na którym grał Zarzycki, pochodzi ze składu pp. Hermann i Grossmann.

W tem miejscu, wypada nam spełnić jeszcze jeden obowiązek. Podczas ostatniego przedstawienia „Zampy,” w przeszły czwartek, partję Kamilli, śpiewała, zamiast p. Dowiakowskiej, pani Münchheimer. Obecnie, gdy pani Dowiakowska przez czas jakiś wcale występować nie może, i gdy w ogóle żeński personel opery miejscowej zubożał znacznie, śpiewaczka tak muzykalna i opatrzona nader przyjemnym i wyrobionym głosem jak pani M., jest rzeczywjście nader użytecznym dla sceny nabytkiem. Zresztą, dyrekcja teatrów, która obecnie taką troskliwością otacza obiedwie sceny tutejsze, widocznie szuka nowych sił i świeżych żywiołów, dla wzmocnienia personelu artystów, z wielką pilnością, a gdzie tylko dostrzeże talent prawdziwy—natychmiast go zużytkować pragnie. Nowym dowodem troskliwości dyrekcji o urozmaicenie widowisk, jest wielki koncert jutrzejszy w sali wielkiego teatru, zamiast zwykłego spektaklu zapowiedziany. Wszystkie zbiorowe siły muzykalno-wokalne, przyjmą udział w tej uroczystości — oprócz kwartetu braci Müller, dadzą się tam słyszeć pp. Zarzycki i Herman. Nie wątpimy, że pomimo obfitości koncertów w porze obecnej, taki zbiorowy, olbrzymi koncert, w sali teatru, gdzie sama rozmaitość ceny miejsc już ułatwia wszelkim warstwom publiki, możność usłyszenia tylu znakomitości — zgromadzi liczny słuchaczy.

SPRAWOZDANIE

o postępie czynności układania tabel nadawczych wsi i miast rządowych za miesiąc Paździer nik 1868 r.

Nr.	Komisje.	Ilość tabel nadawczych mających być ułożonemi.	Z tej liczby ułożono tabel dla: wsi	miast	razem	Ułożone tabele nadawcze obejmują: dymów	morgów	W przecięciu na jeden dym: morgów	prętów	Ilość tabel nadawczych przedstawionych Komitetowi Urządzającemu.
1	Warszawska	418	412	—	412	6,748	125,093	18	161	321
2	Kaliszska	625	383	—	383	5,304	56,951	10	221	265
3	Kielecka	641	331	2	333	12,691	133,923	10	165	321
4	Lubelska	283	156	18	174	4,932	75,586	15	98	95
5	Łomżyńska.	523	392	2	394	9,464	206,590	21	249	291
6	Płocka	531	219	4	223	5,265	65,374	12	125	77
7	Petrokowska	641	379	—	379	12,478	189,820	15	87	214
8	Radomska	687	174	1	175	4,795	67,035	19	77	90
9	Siedlecka	284	196	—	196	4,319	98,308	22	228	91
10	Suwałkska	2,074	748	—	748	9.397	257,349	26	—	616
	W ogóle	6,707	3,390	27	3,417	75,393	1,276,029	16	281	2,397

Z liczby przedstawionych Komitetowi Urządzającemu tabel nadawczych. . . . . 2,397.

Komisja Centralna zatwierdziła tabel . . . 1,885.

Podług tych tabel nadawczych przyznano:
włościanom na . . . . . . dymów 25,999
gruntów użytkowych . . . morgów 328,810
w przecięciu na jeden dym „ 12 pr. 194.

Z liczby przedstawionych tabel nadawczych, nie zatwierdzono . . . . 512.

Z tych zwrócono Komisjom dla poprawienia . 331.
nierozpoznano z powodu nieotrzymania żądanych wiadomości . . . . 68.
przypada do rozpoznania . . . . 113.

Z liczby tabel nadawczych przez Komisję Centralną zatwierdzonych:

a) przesłano do dalszego postąpienia Zarządowi Finansowemu . . . . 1,677.

b) przygotowuje się do odesłania . . . . . 209.

Z Komitetu Urządzającego odesłano do miejscowych Komisij Spraw Włościańskich dla wprowadzenia w wykonanie tabel nadawczych . . . . 1,553.

Zwrócono z Komisij ostatecznie w wykonanie wprowadzonych . . . . 94.

Oddano do Archiwum do zachowania, ostatecznie w wykonanie wprowadzonych. . . . . 33.

Nadzorcy dochodu z Acyzy 1 go i 2 go Uczątków Warszawskiej Gubernji podają do wiadomości interesowanych osób, że patenta na prawo hurtowej i cząstkowej sprzedaży akcyznych trunków, na pierwsze półrocze 1869 r., powinne być ponowione nieodmiennie w ciągu bieżącego miesiąca i że ten kto nie wykupi właściwego patentu do dnia 1 (13) Stycznia, obowiązany z nastąpieniem tego terminu, zaprzestać prowadzenia handlu akcyznemi trunkami; niestosujący się do niniejszego ostrzeżenia, ulegną odpowiedzialności na zasadzie 19 § Ustawy karnej za przekroczenia względem przepisów akcyznych. Porządek podawania deklaracij ten sam, jaki egzystował dotychczas, t. j. osoba zgłaszająca się po kwalifikacją do patentu, obowiązana okazać Nadzorcy książeczkę legitymacyjną lub też pasport, złożyć deklaracją z własnoręcznym podpisem, że pod sądem i śledztwem nie jest i nadto dokumenta handlowe stosownie do 262 i 263 artykułów ustawy akcyznej i 38 § przepisów handlowych. Godziny do przyjmowania deklaracij w Kancelarji Nadzorcy 1-go Uczątku (ulica Smolna N. 2979) od 9-ej rano do 2-ej po południu, a w Kancelarji Nadzorcy 2-go Uczątku (ulica Marszałkowska N. 1066--P.) od 8-ej do 11-ej włącznie rano i od 4 1/2 do 7-ej włącznie po południu każdego dnia.

Pocztamt Warszawski ma honor podać do wiadomości publicznej, że poczta z Petersburga, odebraną została w Pocztamcie: w dniu 6 (18) b. m. o godzinie 6 min. 35 po południu, zaś w dniu 7 (19) b. m., o godzinie 6 minut 40 po południu.

Zarząd Instytutu Muzycznego (Konserwatorjum) Warszawskiego. Zawiadamia osoby interesowane, iż drugie półrocze nauk w Konserwatorjum wykładanych, rozpocznie się dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1868/9 i trwać będzie do końca Czerwca tegoż roku. Pod jakiemi warunkami młodzież obojej płci może być przyjmowaną do Konserwatorjum, objaśnia to bliżej ustawa dla Zakładu tego przez b. Radę Administracyjną przepisana, o szczegółach której można powziąść wiadomość w Kancelarji Instytutu codziennie od godziny 9 do 12-ej zrana i od 5 do 7-ej po południu wyjąwszy Niedziele i Święta. Zarząd wskazuje w tej mierze główniejsze tylko zasady a mianowicie: 1) Że kandydat lub kandydatka ma mieć najmniej 12-y a najwięcej 20-y rok życia; wiek późniejszy i wcześniejszy w razie zdolności nadzwyczajnych i dostatecznego usposobienia, nie może być przeszkodą do przyjęcia ucznia. 2) Że opłata za naukę wynosi na pół roku rs. 25. 3) Że kandydaci winni złożyć metrykę urodzenia, świadectwo szczepionej ospy, świadectwo lekarza że stan ich zdrowia pozwala na naukę śpiewu, świadectwo szkolne z usposobienia w czytaniu, pisaniu i znajomości 4-ch działań arytmetycznych. 4) Że kandydat lub kandydatka podda się egzaminowi w obec Członków Zarządu, którzy o ich zdolności muzykalnej i przygotowaniu technicznem wyrzekną. 5) Że przedmiota wykładane są trzy razy w tygodniu: dla klas żeńskich, we *Wtorki, Czwartki* i *Soboty*, zaś dla klas męzkich w *Poniedziałki, Środy* i *Piątki*. 6) Że uczniowie odznaczający się zdolnościami, pracowitością i moralnem prowadzeniem, uwalniają się od powinności rekruckiej przez cały czas zostawania w Instytucie i to nie inaczej, jak na poświadczenie Zwierzchności onegoż o wzmiankowanych przymiotach pomienionych Uczniów. W myśl Art. 70 Ustawy, uczniowie pozyskujący patenta z ukończenia Instytutu Muzycznego, mają tem samem uznaną kwalifikację ubiegania się o posady Nauczycieli muzyki w Zakładach Rządowych, o miejsca odpowiednie w Cesarskich i Warszawskich Teatrach, oraz kapelach wojskowych i kościelnych, nakoniec trudnienia się nauczycielstwem prywatnem w Cesarstwie i Królestwie. Zarząd postanowił, aby egzamina tak z upłynionego półrocza roku szkolnego, jako też egzamina kandydatów i kandydatek życzących wstąpić do Konserwatojum Muzycznego na drugie półrocze 1868/9 roku szkolnego, odbyć jednocześnie w następującej kolei: Dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1868/9 r. w *Sobotę*. Klasa Męzka, *Zasady Muzyki* zrana. Klasa Żeńska *Zasady Muzyki* po południu. Dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. w *Poniedziałek*. Klasa Męzka, *Czytanie nut głosem i Solfedziów* zrana. Klasa Żeńska, *Czytanie nut głosem i Solfedziów* po południu. Dnia 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r. we *Wtorek*. Klasa Męzka, *Harmonij, Kontrapunktu i Kompozji* zrana. Klasa Żeńska, *Harmonji* po południu. Dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1868/9 r. w *Sobotę*. Klasa Męzka, *Fortepian niższy i wyższy* zrana. Klasa Żeńska, *Fortepian niższy, trzech oddziałów* po południu. Dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1868/9 r. w *Poniedziałek*. Klasa Żeńska, *Fortepian wyższy i dla śpiewaczek* po południu. Dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1868/9 r. we *Wtorek*. Klasa Męzka, *Śpiewu* zrana. Klasa Żeńska, *Śpiewu* po południu. Dnia 2 (14) Stycznia 1869 r. we *Czwartek*. Klasa Męzka, *Skrzypców i Violonczelli* zrana, zaś *Rytuału Kościelnego dla Organistów i Organu* po południu. Dnia 7 (19) Stycznia 1869 r. we *Wtorek*. Rozpoczęcie Kursów w Klasach. Prócz przedmiotów wyżej wykazanych z których będą składane egzamina, będą jeszcze pomieszczone w Planie nauk na drugie półrocze, klasy Języków Ruskiego, Włoskiego i Francuzkiego. Uczniowie dawniejsi, i kandydaci nowoprzybywający zgłaszać się winni do egzaminow punktualnie zrana o godzinie 8 1/2, zaś Uczennice dawniejsze i kandydatki nowoprzybywające po południu o godzinie 2-ej, w dniach powyżej wskazanych.

Wracając do dziejów ubiegłego dnia świątecznego, powiemy jeszcze, że w teatrze izraelskim na Muranowie, wczoraj i w zeszłą sobotę tłum ciekawych spektatorów napłynął dla zobaczenia odmienionego wreszcie spektaklu. Dawano tam albowiem po raz pierwszy, nową trajedję biblijną, w pięciu aktach, z epilogiem i śpiewami, p. t.: „Wybawienie Izraelitów z Egiptu." Pp. Bellau i Makman artyści tego teatru, ułożyli wspólnemi siłami to nowe widowisko.

Nie potrzebujemy mówić, że wczorajszy zwykły koncert „Orkiestry Warszawskiej," zgromadził do sali resursy obywatelskiej tłumy wielbicieli—i że muzea jak i wystawa obrazów, licznie w dniu wczorajszym zwiedzane były.

Wieczorem, do teatru rozmaitości, „Trefniś," podniesiony wysoko mistrzowską grą Rychtera, sprowadził mnóstwo osób. Nie tyle był szczęśliwym balet „Hrabina D'Egmont," przedstawiony na wielkiej scenie — pomimo, że cały komplet występujących tam tancerek, odznaczył się widoczną pracą, a często i niezaprzeczonym talentem. Na zakończenie wypada nam wspomnieć przecie i o teatrzyku figur mechanicznych, który pod dyrekcją p. Letard, daje przedstawienia w sali b. Kasyno francuzkiego przy ulicy Św. Krzyzkiej. Rozumie się, że to widowisko przeznaczone jest przeważnie dla dzieci, które z wielką radością przypatrują się ożywionym przez mechanizm figurkom.

Al.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 9 (21) Grudnia.

Cząstkowe karlistowskie usiłowania w Nowarze i innych punktach Hiszpanji, mogą się przyczynić do wzmocnienia rządu tymczasowego, tembardziej, że dotychczasowe rezultaty wyborów do *ayuntamientos* czyli rad miejskich, wypadły na korzyść stronnictwa konstytucyjno-monarchicznego. Obok tego wiadomości z wyspy Kuby są pomyślniejsze. Według doniesień z Hawanny do *Monitora*, sięgających do 15 (27) z. m., powstanie było na schyłku, gdyż zamożniejsza część ludności oświadczyła się za rządem, a liczne bataljony ochotników poczęły się ścigać powstańców, podczas kiedy wojska regularne zajęły główne punkta wyspy, dla ochronienia ich od napadu powstańców.

Co do sprawy statku *Enosis*, dzienniki francuzkie podają bliższe szczegóły. Statek ten wyładowawszy na w. Kandji zapasy żywności i amunicji, wracając ku portowi Syra, gdzie miał zabrać 300 ochotników, został spotkany przez statki tureckie, a ścigany przez nie, zdołał schronić się do portu Syra. Dowódca eskadry tureckiej zamierzał go tam blokować, ale na przełożenia dowódcy statku francuzkiego odstąpił od tego zamiaru pod warunkiem, że statek ten zostanie odprowadzony przez fregatę *Hellas* do portu Pirejskiego, gdzie ma być wyprowadzone sądowe śledztwo co do jego przedsięwzięć. Jednocześnie *Patrie* donosi, że sułtan zamierza wydać manifest do ludu, a turecki minister spraw zagranicznych ma rozesłać okólnik do mocarstw europejskich o zerwaniu stosunków pomiędzy Portą a Grecją. Tenże dziennik dodaje, że statki tureckie wysłane do zatoki Volo, mają misję zablokowania wybrzeża greckiego, a zarazem ma być zebrany korpus wojsk na granicy lądowej dla odparcia ewentualnych wtargnięć ochotników greckich do Tesalji i Macedonji. Pomimo tego wszystkiego, urzędowe i półurzędowe dzienniki paryzkie i berlińskie mają nadzieję, że po zerwaniu stosunków dyplomatycznych pomiędzy Portą i Grecją, nie nastąpi zaraz wojna pomiędzy temi państwami, a dyplomacja będzie miała czas załatwić tę sprawę. *La France* mniema nawet, że załatwienie to nietyle zależy od Turcji i Grecji, ile od mocarstw europejskich.

Stosunki pomiędzy Włochami a stolicą apostolską stają się coraz bardziej naprężone; komisja florenckiej izby deputowanych większością głosów przyjęła wniosek aby zawiesić wypłatę procentu od części długu papiezkiego, przejętej przez królestwo włoskie jako przypadającej na wcielone do niego dawne prowincje państwa kościelnego. Wniosek ten dostatecznie wskazuje, jakie jest obecnie usposobienie we Włoszech względem stolicy apostolskiej.

Półurzędowe dzienniki paryzkie wykazują, że zmiany obecnie zaprowadzone w gabinecie francuzkim dają się streścić w następujący sposób:

wewnątrz—jedność kierunku, zewnątrz—polityka pokojowa. Szczególnie nowy dziennik półurzędowy *Le Public*, czerpiący natchnienie od p. Rouhera, uwydatnia pokojowe usposobienia margrabiego de Lavalette, opierając się na jego przeszłości, a szczególniej na znanym jego okólniku dotyczącym kwestji niemieckiej z 16-go września 1866 r.

Wspominaliśmy już, że pomiędzy dziennikami berlińskiemi a wiedeńskiemi toczy się dość rozdrażniona polemika. *Nordd. Allg. Ztng*, odpowiadając na jeden z artykułów wiedeńskiej *Die Presse*, oświadczyła, że Prusy nie chcą zdobyć i nie zdobędą Niemiec południowych, ale mogłyby ich bronić z poświęceniem i z całą energją swych sił, gdyby te miały stałe postanowienie utrwalić z północną konfederacją związek narodowy, przewidziany traktatem prażskim.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *20 (8) grudnia. La France* **powiada: Gdyby podana przez dzienniki pruskie wiadomość o wydaleniu greków z Serbji i Rumunji, była prawdziwa, Turcja podjęłaby bardzo drażliwą kwestję.** *La France* **zaprzecza pogłosce o nocie księcia Gorczakowa; według ostatnich doniesień, gabinet petersburgski okazuje usposobienie pojednawcze i pokojowe.**

Belgrad, *20 (8) grudnia.* **Rejencja otworzyła posiedzenia komitetu ustawodawczego. Mowa tronowa uwydatnia konieczność konstytucyjnego systemu rządu, zbawienność systemu dwóch izb, odpowiedzialności ministrów i rozległych swobód.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Konstantynopol, 15 (3) grudnia.* (Przez Odesę). Zerwanie polityczne pomiędzy Turcją i Grecją nastąpi prawdopodobnie jutro. Dla zerwania stosunków handlowych pomiędzy obu krajami i dla odpłynięcia statków kupieckich, wyznaczony zostanie termin, po upływie którego statki będą chwytane. Wątpliwem jest jeszcze, ażeby wybuchła wojna pomiędzy Turcją i Grecją. Rząd ottomański nie chce pozwolić, ażeby statek wojenny grecki *Amfitryta* przybył do Konstantynopola dla zabrania p. Delyani'ego, posła greckiego, a to z obawy, że przybycie tego statku mogłoby wywołać w stolicy rozruchy. *(Ajencja tel. ruska).*

* *Bukareszt, 14 (2) grudnia.* Minister spraw wewnętrznych rozesłał do prefektów okólnik wzbraniający wszelkich podpisów na broń dla Grecji i przypominający o niezbędności przestrzegania zasady jak najściślejszej neutralności. *(Tamże).*

* *Berlin, 17 (5) grudnia.* W izbie deputowanych, p. Löwe-Calbe zażądał, ażeby konwencja kartelowa z Rosją złożona została w izbie przed zawarciem jej i zapowiedział interpelację w tym przedmiocie. Hr. Bismarck odpowiedział, że ubolewa nad tą zawziętością bezzasadną względem konwencji z Rosją, podczas gdy istnieją takież konwencje z innemi państwami, np. z Austrją. Oświadczył on, że taka postawa jest tendencyjna i niebezpieczna dla państwa. *(Tamże).*

---

* *Wiedeń, 17 (5) grudnia. Telegrafische Cor. Büreau* donosi z Konstantynopola pod datą dzisiejszą: Tutejsze poselstwo włoskie podjęło się opieki nad 200 grekami, którzy z powodu procesów znajdują się w więzieniu. — Obiega pogłoska, że eskadra pancerna grecka ma odpłynąć do zatoki Volo. *(Wolffs T. B.)*

* *Wiedeń, 18 (6) grudnia. Corresp. Büreau* podaje następujące wiadomości z Corfu, z 16-go b. m.: Obiega pogłoska, że ministerstwo postanowiło zwołać rezerwy i uruchomić część gwardji narodowej. Mają być także utworzone jeden bataljon ze studentów i dziesięć bataljonów z greków będących poddanymi tureckimi. Powiadają także, iż ma być uorganizowany legjon philhelleński. Donoszą dalej, że rząd chce zaprosić Garibaldego do brania udziału w przyszłych walkach. Dzienniki nalegają na to, ażeby obecnie, po dokonanem zerwaniu, przekroczona została granica Epiru. Tu i do Santa-Maura przybyła załoga, część zaś gwardji narodowej otrzymała rozkaz trzymania się w pogotowiu do marszu. *(Tamże).*

* *Wiedeń, 19 (7) grudnia.* Austrjackie *Telegrafische Correspondenz Büreau* podaje następującą wiadomość z Konstantynopola z daty dzisiejszej: Z Aten donoszą, że gabinet Bulgaris'a zastąpiony zostanie przez gabinet Communduros'a. *(Tamże).*

* *Trjest, 17 (5) grudnia.* Według wiadomości z Aten z dnia 12 go grudnia, na placu uniwersyteckim odbyło się w ostatni poniedziałek wielkie zbiegowisko. Straż policyjna, chcąca rozpędzić studentów, została znieważoną. *(Corr. Bür.)*

* *Trjest, 18 (6) grudnia.* Poczta lewancka przywiozła wiadomości z Aten z d. 12-go grudnia, według których Komunduros odwiedził Bulgarisa i odbył z nim długą konferencję. Organ Bulgarisa oświadcza: Król nie chce popychać narodu do rozpaczliwej walki. Przed kilku dniami rodziny wychodźców kandjockich zostały znowu przemocą odstawione do Piraeus i zmuszone do odjazdu przez policję grecką. — Powstańcy wybrali Coroneosa swoim dowódcą, i ten wkrótce odjedzie na w. Kandję. *(Tamże.)*

* *Trjest, 18 (6) grudnia.* Według wiadomości z Bombayu z d. 28-go listopada, pod Camian stoczoną została krwawa bitwa pomiędzy emirem Kabulu Szir-Alim a Abdul-Rahmanchanem. Ostatni został pobity i uciekł do Balk. *(Tamże.)*

* *Trjest, 18 (6) grudnia.* Według wiadomości z Aten z dnia 12-go grudnia, komitet powstańczy układa się w Ameryce o pożyczkę 3 miljonów franków. Z Kanei donoszą pod d. 7-ym b. m., że powstańcy ciągle się poddają. *(Tamże.)*

* *Paryż, 17 (5) grudnia.* Cesarz i cesarzowa przybyli tu dziś. — Stan zdrowia margr. de Moustier polepszył się. *(Tamże).*

* *Paryż, 17 (5) grudnia.* Wydział kryminalny sądu kasacyjnego nie uwzględnił prośby Lesurques'a, podanej o rewizję procesu. Decyzja sądu powołuje się na przyjęte przez pierwszą instancję powody, nie wchodząc w kwestję winy lub niewinności. *(Corr. Bür.)*

* *Paryż, 18 (6) grudnia. Monitor* pisze: Pomimo rad umiarkowania i oględności, danych w Konstantynopolu i Atenach przez wielkie mocarstwa, nie można było uniknąć zawieszenia stosunków dyplomatycznych pomiędzy Turcją i Grecją. Ostatnie telegramy donoszą, że reprezentanci obu krajów otrzymali swoje paszporta i czynią przygotowania do wyjazdu. Jakkolwiek godnem jest pożałowania to zerwanie, pomimo to jest powód do żywienia nadziei, że wspólne działanie i jednozgodny pogląd mocarstw, które podpisały traktaty z r. 1856, będą miały ten skutek, że złagodzą konsekwencje tego zerwania i ograniczą takowe do ściśle oznaczonego zakresu. *(Wolffs T. B.).*

* *Paryż, 19 (7) grudnia. Monitor* dzisiejszy podaje w swym przeglądzie tygodniowym następujące szczegóły o spotkaniu parostatku greckiego *Enosis* z jednym z okrętów eskadry Hobbarta paszy: Bitwa nie miała miejsca. Na wezwanie Hobbarta, *Enosis* odpowiedział wystrzałem z działa i schronił się następnie do portu Syra. Pośrednictwu dowódcy korwety francuzkiej Forbin powiodło się nakłonić Hobbarta-paszę do usposobienia pojednawczego. Zaniechał on blokadę i dalsze ściganie, pod warunkiem, że *Enosis* eskortowany będzie przez fregatę *Hellas* do Piraeus, gdzie ma być wyprowadzone śledztwo co do podróży i przedsięwzięć parostatku greckiego. *(Tamże).*

* *Paryż, 18 (6) grudnia.* Dziennik *Le Public* pisze: Opinja publiczna dopominała się o usunięcie Pinard'a i Moustier'a. Nominacja Lavalette'a oznacza, że przedsięwzięta przez cesarza polityka pokojowa, popieraną będzie nadal również energicznie jak i w godny sposób. Pismo półurzędowe przypomina, że Lavalette podpisał notę okólnikową z 16 go września 1866 r. Nowomianowany minister ma przeto antecedencje, na których opinja publiczna może polegać. Brał on także czynny udział w rozwiązaniu zawikłań wschodnich, oraz pośredniczył w duchu pojednawczym pomiędzy Rzymem i Włochami. Spodziewać się przeto należy znaleść w nim tę pewność postawy i tę jasność poglądów, których brakowało w sposób tak dotkliwy jego poprzednikowi. Nominacja Forcade'a de la Roquette powinna być przyjęta również przychylnie, jak i nominacja Lavalette'a. Co się tyczy nominacji Gressier'a, *Le Public* powiada, że na wybór jego wpłynęła ta okoliczność, iż należy on do większości izby. — Obiega pogłoska, że w wyższych sferach policyjnych zaprowadzone zostaną także zmiany co do osób.—Królowa Izabela spodziewała się dziś wizyty cesarza i cesarzowej. *(Tamże).*

* *Florencja 17 (5) grudnia.* Rozprawy nad budżetem tymczasowym odroczone zostały do soboty. Komisja finansowa postawiła w swem sprawozdaniu wniosek, ażeby wypłata rat od długu papiezkiego została na teraz zawieszoną. *(Tamże).*

* *Florencja, 17 (5) grudnia.* Komisja budżetowa izba deputowanych przyjęła 4-ma głosami przeciw 3-m wniosek, ażeby zawieszona została wypłata rat długu papiezkiego. Cairoli przeznaczony został na sprawozdawcę tej komisji w izbie. *(Tamże).*

* *Florencja, 18 (6) grudnia. Correspondance italienne* powiada, że rząd grecki dał dwom statkom wojennym rozkaz, ażeby udały się do Syry i wezwały flotę turecką, ażeby przestała blokować ten port. Korweta francuzka i statek angielski udały się także do Syry. Korweta ruska robiła przygotowania do udania się tamże. Podług ostatnich wiadomości, admirał turecki krążył tam z pięcioma statkami. W oczekiwaniu na rozkazy z Konstantynopola, dozwolił on obu statkom greckim wpłynąć do portu Syra. *(Cor. Hav. Bul.).*

* *Florencja, 18 (6) grudnia.* Podług *Riforma*, mała jest nadzieja, ażeby Ajani i Luzzi zostali ułaskawieni, jeżeli Francja nie wywrze nacisku. W listopadzie 1869 r. ma być tu urządzona wystawa jedwabników. *(Cor. Bür.).*

* *Florencja, 19 (7) grudnia.* Minister skarbu oświadczył w izbie deputowanych, że cel polityki teraźniejszej zależy na stopniowym powrocie do położenia normalnego i na daniu poparcia przemysłowi i handlowi; powrót do polityki z r. 1867 zaprowadziłby do bankructwa. — *Secolo* donosi, że jenerał Rocca posłany został do papieża z listem własnoręcznym od króla, dla wyjednania ułaskawienia dla Ajani'ego i Luzzi'ego. *(Tamże).*

* *Konstantynopol, 18 (6) grudnia.* Pasażerowie greccy, którzy przybyli tu dziś zrana na parostatku pocztowym austrjackim, otrzymali rozkaz opuszczenia Turcji w terminie oznaczonym. *(Tamże).*

* *Konstantynopol, 18 (6) grudnia.* Poseł grecki upraszał ambasadorów trzech mocarstw opiekuńczych o opiekę dla poddanych greckich zamieszkałych w Turcji; reprezentant Francji dał na to odpowiedź odmówną. Porta posłała do Bukaresztu i Belgradu rozkaz wydalenia greków. Srodek ten wywołał u reprezentantów obcych mocarstw i w sferach handlowych wielkie obawy. *(Tamże).*

* *Bukareszt, 17 (5) grudnia.* Senat przyjął także 34 głosami po długich rozprawach i doręczył adres w odpowiedzi na mowę tronową; 13 senatorów wstrzymało się od głosowania. *(Corr. Bür.)*

* *Kopenhaga, 17 (5) grudnia. Berlingske Tidende* zaprzecza według wiarogodnego źródła wiadomości dzienników, jakoby król duński i książę Walji doradzać mieli telegrafem królowi greckiemu ustępstwa w obec ultimatum tureckiego. *(Corr. Bür.)*

* *Berlin, 18 (6) grudnia.* Tak samo jak wczoraj po rozprawach ogólnych, izba panów odrzuciła dziś stanowczo, po rozprawach szczegółowych, 72-ma głosami przeciw 41 mu, wniosek p. Guérard'a w przedmiocie zaprowadzenia bezwarunkowej wolności mowy dla deputowanych, zapomocą zmodyfikowania art. 84 konstytucji. *(Cor. H. B.)*

* *Brema, 17 (5) grudnia. Weser Ztng* ogłasza depeszę z Berlina, donoszącą, że potwierdza się wiadomość, iż wielkie mocarstwa porozumiały się w przedmiocie przeszkodzenia wybuchowi kroków nieprzyjacielskich pomiędzy Turcją i Grecją, nawet po upływie terminu wyznaczonego w ultimatum tureckiem. Prusy, tak samo jak mocarstwa zachodnie i Austrja, popierać będą w Atenach wszystkie inne reklamacje Turcji. *(Tamże.).*

* *Sztutgard, 19 (7) grudnia.* W dalszym ciągu rozpraw nad adresem, Varnbüler oświadczył się przeciw projektowi adresu większowi. Rząd trzymać się będzie w każdym czasie traktatów obowiązujących. *(Wolffs T. B).*

* *Londyn, 18 (6) grudnia.* Większa część pism porannych gani postępowanie Grecji w zajściu turecko-greckiem, wynurza nadzieję, że postawa wielkich mocarstw zniewoli w końcu Grecję do ustępstw i odradza wszelkie mięszanie się na korzyść Grecji. *(Tamże).*

* *Londyn, 19 (7) grudnia. Morning Post* przyjął na siebie obronę Rosji przeciwko wypowiedzianemu wielokrotnie podejrzeniu o nielojalności jej wspólnego działania z mocarstwami zachodniemi w sprawie greckiej. *(Corr. Bür.)*

* (Kronika kościelna). W zeszły wtorek konkludowany był przez solenne nabożeństwa ośmiodniowy odpust Niepokalanego Poczęcia N. Marji Panny w kościołach: św. Anny na Krakowskiem-Przedmieściu, ś. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, św. Marcina przy ulicy Piwnej, św. Ducha przy rogu ulic Długiej i Freta, i św. Trójcy na Solcu. — Wczoraj, jako w ostatnią niedzielę adwentu, we wszystkich kościołach w czasie roratów, miały miejsce duchowne nauki.—W kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana, roraty odprawił ks. kanonik Dziaszkowski, podczas których amatorowie odśpiewali mszę Krogulskiego. Następnie w tymże kościele sumę celebrował ks. prałat Zwoliński, kazanie miał ks. Ponikowski, kler niższy odśpiewał mszę Słoczyńskiego Nr. 8.

* (Tydzień handlowy). *D. 7 (19) grudnia.* Dobre usposobienie targu londyńskiego na pszenicę, o którem donieśliśmy w sprawozdaniu zeszłotygodniowem, czyniło w ubiegłym tygodniu dalsze postępy. Telegramy londyńskie donoszą nam o ciągłem wzmacnianiu się tam cen pszenicy przy wyższych notowaniach o 1 — 2 szyl. na kwarterze. Okoliczność ta wpływała korzystnie na targ gdański, gdzie posiadacze zdołali na gatunki średnie osiągnąć o 20 — 25 fl. ceny wyższe. Ceny żyta na targu berlińskim po rozmaitych drobnych fluktuacjach zostały niezmienione w cenie, a nawet z powodu nieznacznych żądań uległy drobnemu obniżeniu. Na targu naszym czynności w interesie zbożowym pomimo korzystniejszych wiadomości z zagranicy, były mniej ożywione aniżeli w tygodniach ubiegłych, tak, że ceny pszenicy i żyta musiały uledz obniżeniu. O interesie wywozowym żadnej wzmianki uczynić nie możemy, i to najlepiej dowodzi, że pomimo podnoszenia się cen za granicą, ceny u nas płacone o tyle są wyższe, że nie przedstawiają wysyłającym szansy zysku. Dowozy *pszenicy* były tylko średnie, a żądanie do cesarstwa nieznaczne, ceny skutkiem tego pozostały pod naciskiem. Płacono za ziarno wyborowe rs. 6 k. 45 — rs. 6 k. 60, za ziarno dobre rs. 6 — rs. 6 k. 30, za gatunki średnie rs. 5 k. 70 — rs. 6, za ordynaryjne rs. 5 k. 25 — rs. 5 k. 55: obniżenie przecięciowe w stosunku cen zeszłego tygodnia wynosi do 30 k. na korcu. *Żyta* dowozy były również tylko średnie i tu ceny pozostały pod naciskiem. Nabywcami byli liweranci na dostawę dla wojska, oraz młyn parowy na Solcu (obecnie własność bankiera Blocha). Płacono rs. 4 k. 65 — rs. 5 za korzec: obniżenie od tygodnia zeszłego wynosi k. 10 — 15 na korcu. *Jęczmienia* dowozy osią były tylko słabe, a ceny niższe o 15 — 20 k. na korcu; płacono za 4-rzędowy rs. 4 k. 20 — rs. 4 35, za 2-rzędowy rs. 4 k. 50 — rs. 4 k. 65. *Owsa* ceny obniżyły się o 15 — 25 k. na korcu; płacono przecięciowo za owies dobry rs. 2 k. 70. *Grochu* dowozy były znaczne, ceny skutkiem tego obniżyły się; płacono za polny rs. 4 k. 50 — rs. 5 k. 40; za cukrowy rs. 6 — rs. 6 k. 75. *Okowita* prawie zaniedbana; dowozy i zapasy ciągle są znaczne; płacono 90 — 91 k. za garniec: po tej cenie można wiele nabyć, lecz nie ma kupujących. *Cukier*: Interes w tym produkcie pozostaje ciągle bez ożywienia; żądań żadnych do cesarstwa nie ma, a spekulacja dawniej tak chętna do próbowania szczęścia w zakupach na odbiór późniejszy, w tym roku zdala od interesu się trzyma. Wypływa to głównie z ogólnego braku gotówki u nas. Poniżej podajemy notowania sprzedaży miejscowej z terminem dwumiesięcznym. Płacono: za Hermanów, Ostrow, Guzów, Sanniki i Oryszew po rs. 4 k. $08\frac{3}{4}$ — rs. 4 k. $12\frac{1}{2}$; za Łyszkowice rs 4 — 4 k. 05; za Walentynów, Dobrzelin, Elżbietów, Majerhoff, Konstancję i Leonów po rs. 4 — rs. 4 k. 05; za Leśmierz i Model po rs. 3 k. 90; za Mniszew rs. 3 k. $82\frac{1}{2}$; za Łuków rs. 3 k. 60. Za cukier w kawałach płacono rs. 3 k. 30 — rs. 3 k. 60; za mączkę mieloną rs. 3 k. $37\frac{1}{2}$ — rs. 3 k. 45 za kamień 24-funtowy. *(Gaz. Hand.)*

* (Otwarcie stacji telegraficznej). W Radinie, w gub. siedleckiej, otwarta została stacja do korespondencji. Depesza z Warszawy składająca się z 20 wyrazów, kosztuje 50 kop.

* (Na wyborach w resursie kupieckiej) w dniu 7 (19) b. m., obrani zostali na r. 1869: *Do komitetu, ze stanu kupieckiego:* Kronenberg Leopold, Zelt Józef, Grabowski Jan, Goldstand Jan, Rudzki Konstanty, Krausse Jan. — *Ze stanu nie kupieckiego*: Piotrowski Józef, Potkański Kalikst, Uruski hr. Seweryn.—*Na zastępców ze stanu kupieckiego*: Rawicz Józef, Epstejn Leon, Lesser Stanisław.—*Ze stanu niekupieckiego*: Radgowski Antoni, Potocki hr. Maurycy, Fiszer Konstanty-Józef. — *Do delegacji rachunkowej*: Ignatowski Juljan, Paprocki Emeryk, Zelt Ludwik, Natanson Henryk, Siemiński Anastazy.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, w restaurującym się domu jenerała Witkowskiego, dostrzeżony został leżący na ziemi z rozbitą czaszką, robotnik tamtejszy Wasili Pimon, pod Nr. 2719 zamieszkały. Był on w stanie nietrzeźwym i jakim sposobem uległ temu skaleczeniu, niewiadomo; na kurację odesłany został do szpitala Dzieciątka Jezus.—Tegoż dnia, Antonina Szkodańska, robotnica, szukając magli w domu pod Nr. 100, otworzyła drzwi do piwnicy i wpadłszy tam, złamała lewą rękę. Szkodańska pozostaje w swojem mieszkaniu na kuracji. — W dniu wczorajszym, w domu pod Nr. 1175, Maksymiljan Zachorski, robotnik, przez nieostrożność potrącił idącą po schodach Franciszkę Siekierzyńską, która upadłszy złamała sobie lewą nogę. — Na ulicy Nowy-Świat, Jan Maślanka, kuczer, najechał na Konstantego Salkiewicza, wychowańca instytutu głuchoniemych, i skaleczył mu nogę, lecz nieszkodliwie. Chorzy odesłani zostali do szpitala, Zachorski zaś i Maślanka aresztowani, dla wymierzenia kary wedle prawa. Franciszka Rączkiewicz, żona stróża, pod Nr. 1142*d* zamieszkała, nagle zmarła. O czem sąd właściwy zawiadomiony został i przez policję zarządzono dochodzenie.

---

* (Sprostowanie). W Nr. 270 naszego dziennika w tłomaczeniu artykułu „Zmarły książę Golicyn" z *Warsz. Dniew.* wkradła się pomyłka, mianowicie na końcu ostatniego ustępu (kol. 4 szp. 2 w. 44 i 45) w którym się mówi o współpracownikach *Dziennika Poznańskiego*, zamiast „i ludzi takiego samego moralnego *kału*," powinno było być „i ludzi takiego samego moralnego *hartu*".

* (Biografja). *Wileński Wiestnik* poświęcił artykuł wstępny w 133 numerze swego pisma pamięci metropolity Józefa, zmarłego 23 listopada r. b. Podajemy następujące z niego ustępy: Ś. p. metropolita był starszym synem ubogiego kapłana wiejskiego (później protojereja) Józefa Siemaszko, rodem z gubernji kijowskiej. Odebrawszy wychowanie w gimnazjum niemirowskiem, skończył nauki w głównem seminarjum byłego uniwersytetu wileńskiego, z którego to seminarjum wyszli prawie wszyscy znakomici w sprawie przyłączenia unitów hierarchowie nasi. Najprzewielebniejszy Antoni (Zubko), b. arcybiskup miński, obecnie żyjący na odpoczynku, w znanych pamiętnikach „O kościele greko-unickim w kraju zachodnim" powiada, że Józef Siemaszko, który wstąpił do głównego seminarjum o 2 lata wcześniej od niego, odznaczał się już wtedy sposobem myślenia i uczuciami wspartemi na podstawie narodowej, małoruskiej, nieskrzywionej przez polskie wychowanie gimnazjalne; że tenże Antoni słyszał od Józefa Siemaszko wiele małoruskich pieśni i przypowieści, w których wyraźnie odbijała się niechęć do lachów a nawet do unji; że wreszcie już w seminarjum Józef Siemaszko był zupełnie samoistny w swoich przekonaniach, dotyczących zjednoczenia z narodem ruskim, jakto można było wnosić z tego, że on przeniósł literaturę ruską nad inne przedmioty, pozostawione do wyboru uczni dla specjalnego wyuczenia. Był to już zarodek prawdziwej ruskiej patrjotycznej działalności, która postawiła przyszłego arcykapłana w rzędzie znakomitych przedstawicieli ruskiej narodowej historji. Dalsze życie nieboszczyka pełne jest takiego głębokiego zajęcia i rozmaitości, że zamierzamy poświęcić mu kilka oddzielnych artykułów, a dziś ograniczamy się krótkiem wspomnieniem najuroczystszej i najpomyślniejszej chwili życia nieboszczyka, w której spełniło się dawne marzenie pracowitego jego żywota. Po śmierci greko-unickiego arcybiskupa Józefata (Bulhaka), na jego miejsce w kolegjum duchownem greko-unickiem Cesarz Mikołaj I mianował starszego z pomiędzy duchowieństwa unickiego, biskupa litewskiego Józefa. Dla działalności jego otworzyło się wówczas szerokie pole, i błoga myśl jego, przy niezmordowanej gorliwości, szybko dojrzewała i rozwijała się pośród ówczesnego duchowieństwa unickiego, tak, że 12 lutego 1839 r., podczas obchodu tygodnia prawosławia, to jest w pierwszą niedzielę wielkiego postu, zgromadzeni w Połocku biskupi uniccy w Rosji, wraz z duchowieństwem podpisali akt (1,305 podpisów księży i zakonników), w którym, wyraziwszy szczere życzenie przyłączenia się do ojczystego swego kościoła, uchwalili upraszać rozkazu Monarchy o spełnienie ich życzenia. Akt ten, przy najpoddańszem podaniu, poruczyli oni starszemu z pomiędzy siebie biskupowi litewskiemu Józefowi zawieść do stolicy i złożyć za pośrednictwem naczelnego prokuratora św. synodu hr. Protasowa pod Najwyższą decyzję. Cesarz Mikołaj I, złożony sobie akt z anneksami polecił wnieść na rozpatrzenie synodu i uczynienie stosownego do przepisów kościoła postanowienia. Podziękowawszy Bogu za ten radosny wypadek, synod postanowił: podług zasad i przykładów ojców świętych przyjąć biskupów i duchowieństwo, wraz z całą owczarnią dotychczasowego kościoła greko-unickiego, do zupełnego uczestnictwa świętego prawosławno-katolickiego wschodniego kościoła i do niepodzielnego składu kościoła wszech Rosji, i takową uchwałę synodu złożyć Najjaśniejszemu Panu przy najpoddańszym raporcie. — Dnia 25 marca, w święto Zwiastowania i w wigilją Zmartwychwstania Pańskiego, Monarcha zatwierdził uchwałę synodu, położywszy własnoręczną rezolucję „dziękuję Bogu i przyjmuję« — poczem spokojnie rozniosła się wieść, że liczne w zachodnich gubernjach naszych duchowieństwo i lud obrządku unickiego rozpoczęli nowe życie w ścisłem duchownem połączeniu z starożytnym kościołem powszechnym Chrystusa i dawną swą ojczyzną ruską. Dnia 30 marca, gdy na kompletnem zgromadzeniu synodu zapadło postanowienie o wykonaniu Najwyższej woli, naczelny prokurator wprowadził na posiedzenie biskupa litewskiego Józefa. Przewodniczący członek synodu, ówczasowy metropolita nowogrodzki i petersburgski Serafin, w imieniu kościoła rosyjskiego powitał reprezentanta przyłączonego duchowieństwa i doręczył mu odezwę synodu do przyłączonych biskupów i duchowieństwa, a metropolita moskiewski i kołomeński Filaret odczytał Najwyżej zatwierdzone postanowienia synodu o przemianowaniu kolegjum duchownego greko unickiego na białorusko-litewskie, i o mianowaniu Józefa prezesem tegoż z podniesieniem do godności arcybiskupa. Przewielebny Józef z swojej strony podziękował świątobliwemu synodowi w imieniu przyłączonych, i po wzajemnych pacałunkach, wszyscy obecni udali się do cerkwi synodalnej, gdzie odprawione było dziękczynne nabożeństwo, celebrowane przez arcybiskupów Nowogrodu, Kijowa, Moskwy, Kazania, Pskowa, Litwy. Podobne solenne nabożeństwa odbyły się i w przyłączonych djecezjach, z tą różnicą, że na nich znajdowały się ogromne tłumy przyłączonego z unji ludu; nabożeństwa te, na których znajdowało się po 50, 80 a nawet 150 księży, odprawione były w Witebsku, Połocku, Wieliżu, Surażu, Orszy, Mińsku, Wilnie, Żyrowicach i innych miejscowościach. Wszędzie przyłączona owczarnia tłumnie cisnęła się aby otrzymać błogosławieństwo celebrujących arcypasterzy, którzy po wyjściu z kościoła zmuszeni byli nieraz godzinę odbywać drogę pieszo, dla zadośćuczynienia pobożnym żądaniom. Takim-to skutkiem uwieńczone zostało błogosławione dzieło najprzewielebniejszego Józefa, zgon którego opłakujemy.

* (Połączenie kolei kursko-kijowskiej z orłowsko-witebską). *Ruski Inw.* pisze: „Zawiadomiliśmy czytelników naszych o Najwyższem pozwoleniu zbadania miejscowości pod kolej żelazną, mającą połączyć kolej kursko-kijowską z orłowsko-witebską. Do wykonania tych badań powołani zostali inżynierowie pp. Chlebnikow i von Zurmilen. Podług gazety czernigowskiej, badania te już są ukończone i przesłane do przejrzenia komisij; wykonane zaś zostały w następujących kierunkach: 1) Od Bachmacza, stacji kolei żelaznej kijowsko kurskiej, przez Men, koło m. Sosnicy, przez Starodub i Mglin, do linji witebsko-orłowskiej kolei, koło Rosławla, między stacjami Iwanowską i Dubrowną. Długość tej drogi wynosi 308,15 wiorst; ma ona przechodzić przez rzekę Dzisnę: na której zbudowany będzie most. Zajmować będzie między Bachmaczem a Trościanką plac wojskowy, na którym odbywają się manewra zgromadzających się co rok latem wojsk pod Baturynem. Nie wielkie zboczenia od prostej linji zrobiono jedynie dla skierowania tej drogi na miejsce zaludnione, równe i suche. Na tej linji znajdują się: 2 miasta, 3 miasteczka, 2 osady i 54 wsi; długość jej wynosi w otwartem polu 203,15 wiorst, w lasach 105 wiorst; miejscowość równa i sucha 298,80 wiorst, bagnista 9,35 wiorst. Na tej linji będzie jeden wielki most na Dzisnie; szerokość i konstrukcja mostu będzie przedmiotem osobnych badań. Podług przybliżonego obliczenia, droga ta wynosząca 308,15 wiorst, kosztować będzie 17,576,222 rs 77 kop. w biletach kredytowych, a zatem wiorsta wyniesie 57,037 rs. 88 kop. 2) Z Nieżyna na Mohylowkę, na Lipow-Rog, na lewo od Berezanki, Małej-Koszelewki, Zańkowa, koło futoru Chordaszowa, na lewo od Wielkiej-Koszlewki, między Chybajłowką i Kładkowką, na Blistotę, Stolne, na lewo od Wołoskowca, futoru Posudewskiego, na Gorodyszcze, Siniawkę, koło Aleksan-Wiercholesia, Tiutiumca, futoru Kuczuka, koło futoru Bósza, koło Korukowki, dalej w kierunku tej linji do punktu zetknięcia się z koleją witeksko-orłowską pod Rosławiem Długość tej linji wynosi 315 wiorst. 3) Ze stacji Pliski, na kolei kijowsko-kurskiej, na Wielką Zahorowkę, na prawo od Kustowcow, Czesnokowki, koło m. Borzna, futoru Biełozierskiego, na lewo od Kopowki, na prawo od Adamowki, koło Praszów, na Bondarowkę, i dalej na północ na pierwszej linji do zetknięcia się z koleją witebsko-orłowską. Stacja Pliski leży między Nieżynem a Bachmaczem. Długość tej linji wynosi 301,15 wiorst. 4) Zmiana którejkolwiek z tych trzech linij pod względem, aby w północnej jej części od miasta Mglina skierować ją ku m. Rosławiu, powiększy każdą z tych trzech linij o 4,13 wiorst. 5) W projektowaniu pomienionych linij, środkowa część od Korukowki do Mglina pozostawała stałą, z uwagi, że na zachód tej linji znajdują się osady i wsie ludne i handlowe, z których osada Klince posiada fabryki i zakłady, a w projektowaniu tej linji korzystnie byłoby skierować ją na zachód, ku Klincom, mianowicie: od Białoszycka na Nowy-Rońsk, Czernowódkę, Mglin i dalej, podług powyższych linij; w tym kierunku linja byłaby dłuższą o 9 wiorst.

* (Prace rzeźbiarza Mikieszyna). *Nikołajowskij Wiestnik* pisze: Do Nikołajewa przybył znakomity ruski artysta-rzeźbiarz Mikieszyn, twórca pomnika wzniesionego na pamiątkę tysiącletniego istnienia Rosji. Obecnie p. Mikieszyn, między innemi pracami, zajmuje się wykończeniem pomnika admirałowi Grejgowi, który, jak wiadomo, ma być postawiony w mieście Nikołajewie. Z polecenia ministerstwa marynarki, p. Mikieszyn przybył tu obecnie dla obejrzenia miejscowości i wyszukania sztuki kamienia na piedestał i w tym celu zamierza zwiedzić pokłady granitu koło Woznesieńska. Wystawienie pomnika ma być ukończone w ciągu dwóch lat; model onego 1/8 wielkości jest już odlany z gipsu. Statua admirała mieć będzie 6 arszynów wysokości, a cały pomnik przeszło 12. Admirał wyobrażony będzie w postawie stojącej, w płaszczu, z mapą w jednym ręku, a z trąbą stentoryjską w drugim; u nóg jego umieszczone będą kompas i inne godła, a na piedestale napis: „Admirałowi A. S. Grejgowi“, na przyległych zaś piedestałowi kamieniach mają być wypisane: Anapa, Warna i t. d. W swoim czasie donosiliśmy o udaniu się p. Mikieszyna do Serbji z projektem pomnika dla zabitego księcia serbskiego Miłosza Obrenowicza. Teraz właśnie p. Mikieszyn powrócił z Belgradu, gdzie on był przyjęty jak najuprzejmiej przez księcia i naród serbski. Pierwszy projekt p. Mikieszyna miał na celu wystawienie pomnika w parku Topczydere, na miejscu zamordowania księcia: ogromny kamień krajowy miał służyć jego podstawą; na wierzchu fliza, na której w półleżącej postawie umieszczony jest książe oparty na lewej ręce, a w prawej trzymający mapę wschodu: z lewej strony na piedestale wije się żmija (zdrada) niedostrzeżona przez księcia, która z pod lewej ręki kole żądłem księcia w serce. Na flizie napis z Jana Damaskina: *„Ludzie mój, cóż ci zawiniłem? Płacisz mi złem za dobre“*. Niżej z prawej i lewej strony oznaczone są cztery lata: pierwszego wstąpienia na tron księcia i złożenia z tronu, i powtórnego wstąpienia i zgonu. W kamieniu wielka nisza, w kształcie kaplicy, z palącą się lampą, obrazem patrona [1]) rodziny księcia i innemi obrazami. Poniżej dwa małe place, na których może się mieścić lud podczas żałobnego nabożeństwa. Dalej zejścia z góry, a u stóp piedestału kaskada z dwoma wodotryskami. Topczydere leży około 5 wiorst od Belgradu, ozdobione jest widokami natury i piękną roślinnością i mieści w sobie liczne historyczne pamiątki. Tu dotąd istnieje dom, w którym mieszkał ojciec zamordowanego księcia, Miłosz I Obrenowicz; tu on ogłosił pierwsze powstanie i umarł; tu następnie zgromadzała się przekształcona skupczyna, a nareszcie miejsce to stało się widownią zgonu ulubionego księcia. Serbowie zawsze szanowali to miejsce i w Belgradzie zwykle mieli za ukontentowanie jeździć na spacer do Topczydere. Pomysł naszego artysty wystawienia pomnika w Topczydere przyjęty został przez rząd serbski; lecz gdy przytem wyrażono życzenie, aby pomnik był wyrazem politycznej dążności księcia, przeto p. Mikieszyn podał inny projekt: na piedestale z całkowitego kamienia książę stoi w kostiumie narodowym, oparty jedną ręką o tron, pokryty purpurą, na którym leżą królewskie godła, druga ręka wyciągnięta jest do narodu, a pod nogą leży rozdarty papier z napisem *„kapitulacja”* [2]), ostatnie dzieło księcia. Poniżej od księcia, z drugiej strony, ostatni turecki pasza Belgradu (Riza-pasza) składa na tronie klucze twierdz. Na purpurze pokrywającej tron umieszczone są herby prowincij zamieszkałych przez serbów, a na piedestale herb teraźniejszego księztwa serbskiego. Potem napis: *„Myśl twoja nie zginie”*. Piedestał ozdobiony jest płaskorzeźbami: na prawej stronie — przekształcona skupczyna, a po lewej—poświęcenie pierwszej chorągwi wojska narodowego. Z tyłu ma być napis: *„Serbja wiekopomnemu swemu księciu”*. Pomnik ten ma być postawiony na głównym placu w Belgradzie. Oba te projekta zatwierdzone zostały przez rząd serbski i komitety; będą litografowane i rozesłane w całej Serbji, przy wezwaniu do powszechnej składki. Minister serbski spraw zagranicznych Maticz, w liście adresowanym do p. Mikieszyna, dziękuje mu w imieniu narodu serbskiego i zawiadamia, że do wykonania projektów przystąpiono będzie zaraz po zebraniu w Serbji powszechnych ofiar. Przytem *Nikoł. Wiest.* dodaje, że p. Mikieszyn pracuje teraz w Petersburgu nad kolosalnym pomnikiem Katarzyny II.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 17 (5) grudnia.* Admirał Mendez Nunez i jenerał Cialdini przyjechali dziś do Madrytu. (*Corr. Hav. Bul.*).

* *Madryt, 17 (5) grudnia.* Urzędowa *Gaceta de Madrid* ogłasza telegram z Burgos z 15-go b. m., donoszący, że banda karlistowska, która uorganizowała się w Miranda, przybyła do miasteczka Riosola dla zaopatrzenia się w żywność. Ujęto dwóch ludzi z tej bandy, reszta zaś ratowała się ucieczką. (*Wolffs T. B.*)

* *Madryt, 18 (6) grudnia. Gacetta de Madrid* ogłasza dekret p. Sagasta, znoszący prowincjonalne towarzystwa dobroczynności, których atrybucje przejdą w ręce deputacij prowincjonalnych i municypalności. (*Tamże.*)

* *Madryt, 18 (6) grudnia.* Rozpoczęte dziś wybory do municypjów, o ile otrzymano dotąd o nich wiadomości, dokonane zostały w całym kraju spokojnie. Wszyscy wybrani tu należą do stronnictwa monarchiczno-liberalnego.—W Leonie wykryto sprzysiężenie karlistowskie.; szerzone na ulicach plakaty podżegające, zostały usunięte bez naruszenia spokojności. (*Corr. Bür.*)

* *Madryt, 19 (7) grudnia.* Z Burgos donoszą, że resztki rozproszonej bandy karlistowskiej zostały ujęte.— Podług wiadomości ze wszystkich części kraju, wybory do ayuntamientos, dokonywane na podstawie głosowania powszechnego, odbywają się w jak największym porządku. (*Tamże.*)

* *Florencja, 18 (6) grudnia.* Nowy list Garibaldego żąda zaprowadzenia w Hiszpanji rzeczypospolitej. (*Tamże.*)

* Do *Ajencji Havas* donoszą z Madrytu pod datą 14-go grudnia: Położenie końca powstaniu w mieście w Kadyksie, wywarło tam bardzo pomyślny wpływ i przyczyni się bezwątpienia do wzmocnienia rządu. Powszechnem jest atoli ubolewanie, że wybory do kortezów nie mogą odbyć się wcześniej; spodziewają się, że rezultat wyborów do municypalności, będzie pomyślny dla stronnictwa monarchicznego. Umiarkowanie zespolone z energją, jakie okazano względem republikanów w Kadyksie, Sewilli, Maladze i Madrycie, wywrze wszędzie bardzo dobre wrażenie, pomimo niezadowolenia ze strony tych, którzy życzą sobie nowego rozlewu krwi, która i tak już popłynęła obficie. Na ulicach Kadyksu padło ze strony armji przeszło 300-u zabitych i ranionych, lecz ani jeden żołnierz nie przeszedł na stronę powstańców, pomimo poduszczań ze strony republikanów z Sewilli, którzy wołali przejeżdżając koło nich: „Niech żyje rzeczpospolita! Pozostańcie z nami!” Taka wierność ze strony armji, świadczy o zręczności Prima, któremu należy się cała zasługa w tej sprawie. Jest on figurą pierwszorzędną rewolucji i wsławi się zczasem jeszcze bardziej. Na niego liczą w sprawie utrzymania porządku. Zreorganizował on armję, i w miejsce dowódców karlistowskich i reakcyjnych, zamianowanych przez Narvaeza, powołał ludzi ze stronnictwa liberalnego; ma on samej piechoty 54,000 żołnierzy pod bronią, 30,000 ludzi na urlopie ograniczonym, 36,000 ludzi rezerwy; jeżeli dodamy do tego oddziały broni specjalnej, oraz jazdę, straż celną, która zależy od ministra wojny, żandarmerję i gwardję narodową, w takim razie można liczyć armję hiszpańską na 180,000 ludzi. Pod tym względem można być spokojnym, lecz za to kwestja finansowa budzi wielkie obawy.

* Korespondent madrycki pisze do *Timesa*, iż ma ze sfer rządowych wiadomość, że nie wiedziano tam nic o zamiarze księcia Montpensier przybycia osobiście do Hiszpanji. Owszem, rząd zdziwił się mocno na wiadomość, że książę przybył do Manzanares, stanowiącego punkt, w którym drogi żelazne hiszpańskie łączą się z portugalskiemi; dany został wszystkim władzom cywilnym i wojskowym, rozkaz ażeby odesłały księcia, lub nawet w razie potrzeby wytransportowały go tam, zkąd on przybył. Rozkaz ten spełniony został natychmiast punktualnie. W ogóle korespondent pomieniony, na zasadzie rozmaitych oznak, skłonny jest do dania wiary temu, że książę Montpensier, jak to utrzymywano zpoczątku, poparł przygotowania do rewolucji i że dał na to znaczne sumy pieniężne.

* Oprócz zaprzeczenia przez *Correspondencia* pogłosce, jakoby rząd tymczasowy wydał księciu Montpensier rozkaz powrotu do Lizbony, żadna nie nadeszła wiadomość z Hiszpanji. *Correspondencia* objaśnia przyjazd księcia do Kordowy w sposób dość enigmatyczny: „Kiedy książę Montpensier, powiada ona, przybył do Kordowy, przekonał się tam, że powstania w Kadyksie nie podnieśli ani reakcjoniści ani też karliści, i że było ono tylko wybuchem skrajnego odcienia stronnictwa liberalnego. Książę Montpensier wprowadzony został z pewnością w błąd co do charakteru ruchu, ale nie miał on nigdy zamiaru wystąpienia przeciwko rewolucji”. Po cóż więc przybył? Tego *Correspondencia* nie powiada. Wolała ona dodać dość naiwnie, że książę „nie przyjmie korony gdyby mu takowa była ofiarowaną”. *(La Fr.)*

* *Diario* z dnia 15-go grudnia ogłasza następujący telegram przesłany z Madrytu pod d. 14-ym przez ministra spraw wewnętrznych do gubernatorów prowincij: „Po wejściu wczoraj jenerała Caballero do Kadyksu, władze wróciły spokojnie do swoich obowiązków. Powstańcy złożyli broń w gmachach wojskowych. W Andaluzji, jak i w całej Hiszpanji, panuje zupełna spokojność”.

Austrja i Ziemie Słowiańskie

* (Kwestja dalmacka. — Sprawy wschodnie i ministerstwo). *Wiedeń, 16 grudnia.* Jak skoro chodzi o przechwałki dla zaimponowania zagranicy, pisma wiedeńskie głoszą niezmordowanie o serdecznej zgodzie pomiędzy Cislitawją i Węgrami; lecz tu na miejscu panuje wręcz przeciwne przekonanie, skierowane przeciw chciwemu władzy żywiołowi madjarskiemu, niezadowolenie zaś zachodzi tak daleko, że ujawnia się nawet publicznie, Symptom podobny miał miejsce na dzisiejszem posiedzeniu tutejszej izby deputowanych. Deputowany Schneider zapowiedział mianowicie przy końcu posiedzenia interpelację, w której postawi ministerstwu zapytanie, czy przed ogłoszeniem prawa o porozumieniu węgiersko-chorwackiem, ministrowie wiedzieli o jego treści dotyczącej Dalmacji, i jakie kroki zamierzają oni przedsięwziąść dla zabezpieczenia całości królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa. Dla zrozumienia tej interpelacji nadmienić wypada, że Chorwacja upodobała sobie od roku 1848 uważać królestwo Dalmację jako nierozłączną część swego terytorjum (ztąd nazwa królestwa trójjednego, t. j. Chorwacji, Slawonji i Dalmacji), i że w akcie pojednania węgiersko-chorwackiego, węgrzy przyrzekli chorwatom, iż będą popierać usiłowania tych ostatnich co do przyłączenia Dalmacji do Chorwacji. Interpelacja Schneidera sprawi nie mały kłopot ministerstwu, które da zapewne odpowiedź nie jasną, albowiem jakkolwiek sejm węgierski został już zamknięty, pomimo to, bezwarunkowe zaprzeczenie mniemanym prawom węgiersko-chorwackim do Dalmacji, wywołałoby w prasie węgierskiej burzę, której wśród teraźniejszych okoliczności należałoby unikać.— Zaprzeczeniu ze strony *Wien. Abendpost* przeciw twierdzeniu, że Austrja przestrzega na wschodzie politykę wojowniczą, wtórują dziś wszystkie tutejsze pisma ministerjalne, lecz każde z nich czyni to na swój sposób; dzienniki te są przytem tak nieoględne, iż zwracają uwagę na to, że tutejsze sfery najwyższe uznały niezbędność zmiany w reprezentacji austrjackiej na wschodzie, Czyby p. Prokesch Osten miał być zanadto pokojowo usposobionym? Wiadomo, że na stanowisko internuncjusza austrjackiego w Konstantynopolu przeznacza się ogólnopaństwowy minister skarbu baron Becke, miejsce którego zająłby w takim razie, jak powiadają pisma tutejsze, austrjacki minister skarbu Dr. Brestel, Dr. zaś Herbst, teraźniejszy minister sprawiedliwości, objąłby obowiązki ministra skarbu, a ministrem sprawiedliwości zostałby mianowany Dr. Berger, dotychczasowy minister bez wydziału. O ogóle jednak kombinacja ta nie zasługuje bardzo na wiarę, nieprawdopodobnem jest bowiem, ażeby przy ewentualnem obsadzaniu na nowo ogólnopaństwowego ministerstwa skarbu, Węgry nie zostały uwzględnione i nie uzyskały reprezentacji w gabinecie wspólnym. (*Nordd. A. Z*).

* (Stronnictwo Deaka). Stronnictwo Deaka w Węgrzech żywi coraz większe obawy, że przyszłe wybory wypadną dlań niepomyślnie; obawy te widoczne są w przemowie, którą przewódca tego stronnictwa odpowiedział na owację wyprawioną na jego cześć przez członków rady miejskiej peszteńskiej. P. Deak podniósł przy tej sposobności zasługi położone przez jego stronnictwo, które przywiodło do skutku pojednanie. Tej jedynie okoliczności zawdzięczać należy, że „upadek na duchu, zły stan interesów materjalnych, chwianie się kredytu i nieprzychylne zdanie, jakie panowało o kraju zagranicą, znikły obecnie.” Właściwy cel tego panegiryku, zależący na robieniu propagandy na korzyść swego stronnictwa wobec nowych wyborów, wyszedł stanowczo na jaw w końcu mowy, p. Deak bowiem oświadczył po prostu, że najlepszym programem dla przyszłych wyborów są „prawa z 1867 i 1868 roku.” (*Nordd. A. Z.*)

* (Sprostowanie). Wiedeńska *Gen. Corresp.* pisze: W ostatnich dniach niektóre dzienniki doniosły na pewne, że baron Prokesch został odwołany z Konstantynopola, i że ma być zastąpiony przez ministra finansów państwa barona Becka. Zapewniają nas, że wiadomość ta pozbawioną jest wszelkiej zasady, chociaż podeszły wiek internuncjusza austrjackiego w Konstantynopolu wkłada na rząd obowiązek obmyślenia na przyszłość jego następcy.

---

[1]) Każda familja serbska ma swego patrona, pod wezwaniem którego ochrzczony był protoplasta rodziny; w tym dniu cała rodzina obchodzi corocznie święto swego patrona czyli imieniny.

[2]) Zniesienie prawa o nieuległości cudzoziemców sądom serbskim.

Francja.

* (P. Lavalette). W obec nowego zwrotu w sprawach wschodnich, nowy minister francuzki spraw zagranicznych, p. Lavalette, powodować się będzie zapewne doświadczeniem, jakiego nabył w Konstantynopolu w charakterze posła francuzkiego. P. Lavalette piastował tę godność po dwakroć, mianowicie od początku 1851 r., do lutego 1853, oraz od 21 maja do 28 sierpnia 1861 r. Następnie był on do roku 1864 ambasadorem w Rzymie. Do ministerstwa p. Lavalette wszedł po raz pierwszy 28 marca 1865 r. jako minister spraw wewnętrznych; 13-go zaś listopada 1867 r. wyszedł on z ministerstwa. (*Nordd. A. Z.*).

Włochy i Rzym.

* (Izba deputowanych). *Florencja, 17 grudnia.* W izbie deputowanych odbywa się dalszy ciąg rozpraw nad administracją centralną. Minister finansów wyrzekł, że przedstawiony projekt uprości administrację i przyczyni się do oszczędności. Sądzi on, że projekt ten zadowolni ludność oczekującą pożytecznych reform. Minister odpowiedział na różne napaści na ministerstwo i większość. Powiedział on, że rezultatem obecnej polityki rządu jest skierowanie kraju ku warunkom normalnym, i że usiłowania tej polityki dały się już poczuć w polepszeniu spraw, podjęciu funduszów publicznych i powrocie zaufania. (*Cor. Hav. Bul.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Sprawa grecka). *La Patr.* z d. 17 grudnia pisze: Do ostatniej chwili można było się spodziewać, że rady umiarkowania i roztropności dawane przez wielkie mocarstwa odniosą pożądany skutek w Atenach na stronnictwie oporu. Na nieszczęście tak nie jest. Depesze otrzymane dziś z Konstantynopola donoszą, że zerwanie stosunków pomiędzy Grecją i Turcją jest faktem dokonanym. Rozpoczęły się już nawet kroki nieprzyjacielskie na wodach Kandji. Możemy tylko ubolewać nad obecnemi faktami, za które odpowiedzialność i następstwa spadną zarówno na naród grecki jak i na jego rządców. Musimy jednak ostrzedz naszych czytelników przed dążnościami pessimistowskiemi, jakim zapewne ulegną dzisiejsze wiadomości. Zgoda wielkich mocarstw pozostaje ta sama, usiłowania ich dążą do zlokalizowania wojny i korzystania z wszelkiej sposobności dla sprowadzenia pojednania. Nie potrzeba nawet wątpić o tem, ażeby ogólny pokój Europy mógł być zakłócony wypadkami, których osobnym teatrem powinien pozostać wschód. Wiadomo, że wysoka Porta ogłosiła dekret wygnania poddanych króla Jerzego zamieszkałych w cesarstwie otomańskiem. Telegram dzisiejszy donosi, że wyznaczone zostały parostatki dla przewiezienia ich do ojczyzny. W celu uspokojenia ludzi, mających interesa wszelkiego rodzaju na wschodzie, gdzie grecy trzymają prawie wyłącznie w swoich rękach monopol handlu, sądzimy za rzecz pożyteczną zastanowić się bliżej nad środkami przedsięwziętemi przez rząd turecki. Pomiędzy grekami zamieszkałymi w Turcji, jedni są poddanymi, albo raczej rajasami Porty i stosować się muszą do ogólnych praw cesarstwa, położenie więc ich w niczem się nie zmienia. Inni są poddanymi greckimi i korzystają z dobrodziejstwa osobnego prawodawstwa udzielonego przez kapitulacje. Decyzja Porty kładzie koniec temu uprzywilejowanemu stanowi rzeczy. Poddani heleńscy, którzy będą woleli pozostać w Turcji i nie skorzystają z środków przewozu postawionych do ich rozporządzenia, podlegać będą na przyszłość prawu wspólnemu. Stan taki nie może zaniepokoić ludzi pozostających w licznych stosunkach handlowych z rajasami Porty należącymi do różnych sfer towarzystwa.

* (Działania nieprzyjacielskie). *La Patr.* z dnia 18-go grudnia pisze: Podajemy niektóre szczegóły o parostatku *Enosis*, które obecnie budzą pewny interes. W czasie kiedy tenże statek odkryty i ścigany był przez eskadrę wice-admirała Hobbarta, wyładował on w Stalico w blizkości Livaniano 1,800 worków mąki, 300 skrzyń broni i amunicji, znaczną ilość różnych ubiorów przeznaczonych dla powstańców kandjockich, którzy dla odebrania tych rzeczy wysłali oddział złożony z 400 ochotników. W czasie wyładowywania na ląd tych rzeczy Ahmet-pasza gubernator prowincji Omalor zawiadomiony został o tem przez szpiegów. Udał się on na miejsce z oddziałem złożonym z 2,000 ludzi, atakował ochotników, rozpędził ich zadawszy im wielką klęskę, zdobył wszystkie przedmioty składające ładunek statku *Enosis* i rozdzielił je pomiędzy wojsko. Dla nadania większego znaczenia tej klęsce Ahmet-pasza przesłał o niej raport do konsulów mocarstw w Kanei. *Enosis* po opuszczeniu Kandji powrócił do Syra dla zabrania ztamtąd 300 ochotników, ale poznany został przez eskadrę turecką; chciał on schronić się do najbliższego od niego portu Tenor, ale po odcięciu mu drogi, skierował się do portu Syra, gdzie wpłynął, a który to port zablokowały natychmiast statki tureckie.—Ostatnie depesze z Konstantynopola wspominają o pogłosce, że sułtan ma zamiar wydać manifest do narodu z powodu sporu grecko-tureckiego i według której turecki minister spraw zagranicznych przygotować ma także w tym samym celu depeszę do reprezentantów Wysokiej Porty przy różnych mocarstwach.— Statki wojenne marynarki tureckiej, wysłane do zatoki Volo, mają na celu zablokowanie wybrzeża wschodniego Grecji; równocześnie, oddział wojsk tureckich zbiera się na granicy kraju na wypadek, gdyby oddziały uorganizowane ochotników na terytorjum heleńskiem chciały napaść na Tessalję i Macedonję.

* (Eskadra turecka) przeznaczona do działania na wodach greckich, składa się jak mówią z dziesięciu statków wojennych, pomiędzy któremi znajdują się dwie korwety pancerne i dwa parostatki z działami wielkiego kalibru. Eskadrą tą dowodzi dawny wyższy oficer marynarki angielskiej kapitan Hobbart mianowany wice-admirałem. Pod jego rozkazami znajduje się kilku oficerów cudzoziemskich. Eskadra obsługiwaną jest przez palaczy i mechaników angielskich. (*La Fr.*)

Grecja.

* (Eskadry mocarstw). Każde z wielkich mocarstw ma swoją eskadrę w Lewancie. Dowódcy tych eskadr zebrali się obecnie w porcie Piraeus i otrzymali instrukcje zgodne z dobremi stosunkami istniejącemi pomiędzy mocarstwami. (*La Patr.*).

Niderlandy.

* (Rozprawy nad budżetem). Na ostatniem posiedzeniu drugiej izby niderlandzkiej, toczyły się rozprawy nad budżetami wydziałów wyznań i spraw wewnętrznych, przyczem wyjaśnił się poniekąd teraźniejszy stosunek stronnictw w tej izbie. Podczas rozpraw nad pierwszym z pomienionych budżetów, katolicy powstawali mocno na postanowione przez teraźniejsze ministerstwa liberalne, zniesienie dwóch odrębnych ministerstw dla wyznań katolickiego i protestanckiego. Wiadomo, że każde z tych ministerstw wcielone zostało do innego departamentu, w czem katolicy upatrują niekorzyść dla siebie. Również przy rozprawach nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych, katolicy przemawiali stanowczo przeciw popieranym przez stronnictwo liberalne szkołom wspólnym dla wszystkich wyznań. Odłączenie się w dwóch powyższych wypadkach stronnictwa katolickiego od liberalnego, z którem głosowało ono dotąd przeciw stronnictwu konserwatywnemu, jest bardzo źle widziane przez stronnictwo liberalne i spowodować musi znaczną zmianę w dotychczasowym stosunku obu stronnictw w izbie. (*Nordd. A. Z.*)

Ameryka.

* (Spokojność). Wiadomości z Stanów Zjednoczonych odznaczają się uspokajającym bardzo charakterem od czasu ukończenia agitacji co do wyboru prezydenta. Tak na południu, jak i na północy wielkie pokładają nadzieje w to, że przy administracji jenerała Granta powróci ostateczny spokój i dawna unja. Sam nawet senat dał dowód pojednawczego usposobienia, przyjmując prawo upoważniające do reorganizacji milicji miejscowej w stanach południowych, które przypuszczone zostały znowu do kongresu. Spodziewać się należy, że te oznaki tak pomyślnej wróżby przyobiecane zrodzą owoce. (*La Fr.*).

* (Costa Rica). W rzeczypospolitej Costa Rica wybuchła 1-go listopada rewolucja, mająca na celu zmianę w prezydencji. Dotychczasowy prezydent Don Castro został w sposób niezwykły usunięty z tego stanowiska, które powierzono dotychczasowemu wice-prezydentowi Don Ximenez'owi. Ma być zwołane zgromadzenie ustawodawcze, które naradzać się będzie nad zaprowadzeniem nowej konstytucji. (*Nordd. A. Z.*)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 18 grudnia.

Preliminarz na rok 1869.—Niedobór. — Pierwsza opozycja kapituły przemyskiej ruskiej przeciw władzy biskupiej.

Uchwalony preliminarz wydatków na rok 1869 wynosi w Przedlitawji 300 miljonów, z których prawie jedną trzecią część pochłaniają same procenta od długów państwowych.

Ostatecznie wykazany niedobór rządu naszego na wydatki bieżące roku 1869, wynosi około 20 miljonów, które częścią nową pożyczką, częścią zaś sprzedażą kolei wiedeńskiej łączącej dworzec kolei północnej z dworcem kolei południowej, pokryć zamyślają.

Roku zeszłego odważył się konsystorz przemyski (ruski) po raz pierwszy wydać szematyzm dyecezji przemyskiej w języku ruskim, ze względu dogodności i taniości; roku bieżącego jednak wydał biskup in partibus infidelium ks. Sembratowicz, (obrządku ruskiego o narodowości polskiej), administrator tej djecezji, kurendę do kleru podwładnego, w której oznajmia, że szematyzm każe drukować w języku łacińskim, ponieważ kilka egzemplarzy trzeba przesłać Rzymowi, a po drugie, że rząd dając 60 złr. z funduszu religijnego na wydanie szematyzmu, raczej zgodzi się na język łaciński jak na ruski (?) Kurenda ta wywołała tedy pierwszą jawną opozycję kapituły tej djecezji, gdyż wydała ona znów od siebie drugą kurendę oznajmiając, że wydaje szematyzm w języku ruskim, bez subwencji rządowej a jedynie za złożeniem od każdego proboszcza po 40 centów, (na łaciński oprócz subwencji żądają po 60 cent.). Z tego wyniknie nieprzyjemne starcie się kleru ruskiego djecezji przemyskiej z władzą biskupią, gdyż kler odeszle ks. biskupowi szematyzm łaciński i żądanych 60 cent. nie da, a tak ks. Sembratowicz będzie musiał opędzić koszta druku z swojej własnej kieszeni. Daleko oględniej postępuje sobie w tym względzie ks. metropolita Litwinowicz; ażeby nie zrazić kleru a pomimo tego mieć szematyzm łaciński, wydaje jedynie co trzeci rok szematyzm, na co subwencja rządowa wystarcza. *Y.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (**Nowy specjalny magazyn p J. Penkali, dywanów, gobelinów, adamaszków i obić meblowych w pałacu dawniej Olbromskich N. 458 przy ulicy Senatorskiej**). Dotąd nie mieliśmy w Warszawie magazynu, któryby specjalnie reprezentował europejski przemysł tkacky w ciężkich wyrobach, na obicia meblowe, gobeliny, tudzież dywany. Obecnie p. Juljan Penkala, kupiec tutejszy, w którego obszernych pakamerach tego rodzaju wyborowy towar obficie nagromadzony, dla ogółu nie dość był widzialnym, z uwagi, że w znanym jego sklepie bławatnym, dawniej Szlenkera, sprzedaż częściowa obić i dywanów, wymagających przy obejrzeniu rozkładania, ścieśniała niejako ruch handlowy z niedogodnością niekiedy dla dam, tak licznie do sklepu tego uczęszczających, otworzył obecnie przy ulicy Senatorskiej pod N. 458, w pałacu dawniej Olbromskich, okazały magazyn, z dwoma wielkiemi oknami wystawowemi, *w którym urządził hurtową i detaliczną sprzedaż wyrobów wzmiankowanej gałęzi rękodzielnictwa tkaczego. Pyszne francuzkie i angielskie dywany*, świeżością barw, i że tak powiemy, artystycznością malowideł, przypominają te same wyroby, jakie zdobiły gmach powszechnej wystawy paryzkiej i medalami nagrodzone były. *Gobelinowe serwety na stoły*, przeplatane srebrem i złotem, odtwarzają gust i sztukę z różnych wieków, uwydatniając obok tego zdumiewający postęp dzisiejszej epoki. *Do ubrania ścian salonowych, do obicia mebli, na portiery, na kapy do łóżek i firanki* są sztucznie tkane w żywych kolorach, z poważnemi szlakami w pasach lub rozrzuconych deseniach, *ciężkie adamaszki wełniane i jedwabne;* mokiety, nigdy nie wychodzące z mody *aksamity utrechtskie, rypsy*, tudzież *perkale, płócienka i kretony* na pokrowce. Są tu także *drele i drelichi francuzkie i angielskie*, szczególnej mocy na materace. P. Penkala pragnąc otworzyć zbyt febrykatom tutejszo-krajowym, ma u siebie wyłączny na Warszawę *skład rypsów i pokryć meblowych ze znakomitej fabryki w Łodzi p. Jordana*, którego wyroby emulują z powodzeniem z podobnemi wyrobami francuzkiemi, *a są od nich nieporównanie tańsze*. Z tej nadto pochodzą fabryki trwałe dywaniki i chodniki do wykładania przejść w salonach i passażach. *Cena firanek muślinowych* i tiulowych, celem ich śpieszniejszej wyprzedaży i zniżenia cła wchodowego z nowym rokiem, *znakomicie obniżoną została.* Ф.

* (**Bilety wizytowe litografowane w zakładzie M. Fajansa na Krakowskiem-Przedmieściu obok skweru**). W miejsce szkodliwego dla zdrowia papieru „nacré", papiernie angielskie zaczęły wyrabiać *prześliczny brystol porcelanowy, jak tafelki kości słoniowej przezroczysty*, stanowiący za granicą materjał do najmodniejszych biletów wizytowych. Otóż p. Fajans na takim brystolu, jak również francuzkim glansowanym i matowym *wyrabia z elegancją bilety wizyt: w każdym rodzaju pisma z herbami i ornamentami*, po cenach, jak już wiadomo najprzystępniejszych. Wypadałoby tylko wcześniejsze robić zamówienia, opóźnione bowiem w r. z. obstalunki, spowodowały niejaką zwłokę. Ф.

* (**Nowy dom p. Natana Feldhusen przy ulicy Elektoralnej N. 745 i 6, oraz obszerne i dogodne w nim sklepy na różne handle i procedera**). W miejsce rysujących się murów i starej daty nizkich budowli, uli-

cę Elektoralną szpecących, p. Natan Feldhusen, powszechnie poważany kupiec i obywatel tutejszy, wzniósł wspaniałą trzech piętrową kamienicę, dominującą swym gzymsem po nad sąsiednim gmachem bankowym, podług planu budowniczego Wolińskiego, profesora b. szkoły sztuk pięknych i pod bliższem technicznym dozorem budowniczego Wójcickiego. Niezwykła ta w swoim rodzaju budowla, *która dziś jest prawdziwą ozdobą tej części miasta*, nosi wybitne cechy postępu sztuki budowniczej, z zastosowaniem wielu utylitarnych nowości. Dogodność rozkładu lokali na każdem piętrze jest obmyślona praktycznie i wzorowo. Wszędzie światło dostateczne; wodociągi wodę wiślaną rozprowadziły na każde piętro i do wszystkich, nawet tak zwanych kawalerskich lokali; z każdej kuchni są urządzone durszlakowe ścieki; spiżarki i wygódki przy każdym większym lokalu; gaz na wszystkich korytarzach; piękność kosztownych posadzek, odpowiada ornamentom plafonów; piece porcelanowe wszędzie do węgla z drzwiczkami hermetycznemi; u okien frontowych, z oberlichtami, belgijskiem szkłem oszklonych, parapeta polerowane z kararyjskiego marmuru. Schody paradne nader dogodne i widne z żelazną balustradą i politurowaną poręczą, nie ustępują w niczem okazałości schodów pałacowych, a spodni ich plafon w miejsce zwykłego wątłego sufitowania, zdobią trwałe filunki z harmonijnych kwadratów i narożników. Piękniejszego malowania drzwi trudno gdzie znaleźć; imitacja drzewa jaworowego i jego rodzimych słojów posuniętą jest w domu p. Feldhusen do najwyższego złudzenia. Główny podjazd wyasfaltowany, brama zaś powagą linij rysunkowych, wypukłością kielunków, artystyczną rzeźbą i silną swą konstrukcją, uzupełniając piękność frontowej facjaty, niezaprzeczenie do najokazalszych w Warszawie należy i za majstersztik fabryczno-stolarskiego kunsztu uważaną być może. Piwnice wolne od wszelkiej wilgoci, w suchym piasczystym gruncie, są cegłą wyposadzkowane. Na widnych i przewiewnych górach każdy z lokatorów ma odpowiednie schowanka; w obszernem i ozdobnem podwórzu stajnie, wozownie i dwie studnie, jedna z miejscową wodą źródlaną, druga z wodą wiślaną. *Lecz największa uwaga była zwróconą na dogodność i praktyczność sklepów*, których jest sześć z pakamerami i z przyległemi na parterze apartamentami i z urządzeniem gazowem już gotowem. Aby zyskać więcej miejsca na otwory drzwiowe i okienne, *w miejsce murów zwyczajnych urządzono filary z kamienia szydłowieckiego. Położenie tych sklepów w tak ludnej części miasta obok Banku i ruchu finansowego, jest pewną rękojmią powodzenia, na jakikolwiekby proceder zajętemi były.* Nader dogodne znajdzie tu pomieszczenie cukiernia, handel winny, składy wódek i likworów, lub magazyn mód. Jeden ze sklepów *bardzo byłby przydatny na magazyn ubiorów mezkich* i pracownię krawiecką, gdyż nawet z tą myślą urządzony został. Inny wielki sklep połączony z salami, gabinetami i kuchnią w oficynie, tudzież z przyległemi pokojami w suterynach, *stanowi wielce dogodną lokalność na zakład gastronomiczny lub w rodzaju bawarji* Nie szczędzono nigdzie kosztu i starań, aby lokator lub procederent w najdogodniejszych zostawał warunkach, *przy oznaczeniu ceny komornego niesłychanie, jak nateraz, nizkiej*. A jeżeli wzniesienie tak wzorowej budowli jest zasługą chlubnie z prac swych znanego budowniczego Wolińskiego, należy także uznanie i dla p. Zygmunta Feldhusen (syna), który gorliwie i nieodstępnie czuwał nad sumiennem wykonaniem robót i doborem jak najlepszych materjałów. Przedewszystkiem atoli czujemy się w obowiązku zwrócić uwagę, że wyłożony na tę budowlę kapitał około sto tysięcy rubli, wszedł w pożyteczny obieg między dostawców, rzemieślników i robotników, tak skwapliwie wyglądających pracy i zarobku. Za taki też obrót kapitalu z pożytkiem dla społeczeństwa i z wieczną ozdobą dla miasta, *chętnie objawiamy obywatelowi Natanowi Feldhusen słowa należnej podzięki*, pragnąc w interesie ogólnego dobra, aby i inni kapitaliści w podobny sposób nadali bieg funduszom swoim. Φ

Warszawa, dnia 9 (21) Grudnia.

Kalendarz

We wtorek, 10 (22) grudnia, — św. Zenona i Flawiana męcz. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 10; zach. o godz. 3 min. 48.

We środę, 11 (23) grudnia, — św. Wiktorji pan. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 10; zach. o godz. 3 min. 48.

Stan pogody.

Dziś z rana — 0'5, R.

Wczoraj.	o godz. 8 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	747 9	747.3
Termometr Reaum	— 1'7	+ 0'2
Stan nieba	nap. pogodny	pochmurny

Największe ciepło + 0'5, R. Największe zimno — 1'3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 11.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — we środę, — *w teatrze rozmaitości*: komodje **Stary Jegomość, Wujaszek całego świata**; we czwartek i piątek, *z powodu wigilji i święta Bożego Narodzenia (n. s.) widowiska nie będzie*; w sobotę, — *w teatrze wielkim*: opera **Halka**, — *w teatrze rozmaitości*: **Fortepjan Berty** i **Motylina**; w niedzielę, — *w teatrze wielkim*: balet **Modniarki**, — *w teatrze rozmaitości*: komedje **Pani Kasztelanowa, Okrężne.**

TEATR WIELKI. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano balet **Hrabina d'Egmont**, było osób 282. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano operę **Orfeusz w Piekle**, było osób 564.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, przysłowie dramatyczne w 1 akcie, **Ciekawość, pierwszy stopień do Piekła** — Osoby: Ludwik adwokat — p. *Stolpe*; Emilja żona Ludwika — pani *Palińska*; Brygida, siostra Ludwika — panna *Micsińka*; Michał depeneent — p. *Damse*; Józef służący — p. *Adler*; — komedja w 3 aktach, **Wujaszek całego świata**. — Osoby: Pan Akczyc, bogaty bankier — p. *Grzywiński*; Ernest — p. *Tatarkiewicz*, Józef — pani *Sawicka*, Alina — pani *Szymanowska* — (dzieci bankiera); Pan Szczęsny, kuzyn pana Akczyca — p. *Rychter*; Matylda, młoda ochmistrzyni — panna *Łapińska*; Adolf — p. *Szymanowski*; Franek, kuchcik — p. *Dąbrowski*; Lokaj — p. *Adler*. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano obrazek **Przed śniadaniem**; komedje **Trefniś; Młynarz i Kominiarz**, było osób 707.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Jutro*, we wtorek, urządzony będzie przez dyrekcję teatrów warszawskich, **Wielki Koncert instrumentalno-wokalny** pod dyrekcją pp. Moniuszki, Quatriniego i Müncheimera. — Program: Uwertura „les Girondis", Littolfa (wykona orkiestra); Koncert na fortepjan, Henselta: a) Allegro, b) Larghetto, c) Allegro con fuoco (p. Al. Zarzycki); Arja z op. „Biała Dama", Boieldieu (p. Filleborn); Warjacje z kwartetu D-moll, Schuberta (pp. Müller i Schiever); Kwartet z op. „Przysięga", Mercandantego (panna Kwiecińska, pp. Cieślewski, Prochazka i Suszyński); Fantazja z op. „Lestocq" Aubera, Servais'go (wyk. na wiolonczeli p. Herman); Rapsodia hiszpańska, Liszta (p. Al. Zarzycki); a) Andante, Rubinsteina, b) Canzonetta, Mendelsohna-Bartholdy (pp. Müller i Schiever); a) Arja „Batti, batti o bel Masetto" z op. „Don Juan", Mozarta, b) El Negrito, śpiewka hiszpańska, Barbieri (panna Kwiecińska); a) Preludium G-moll, Bacha, b) Romanza G-dur, Beethovena (wyk. na skrypcach p. Schiever); Chór z op. „Niema z Portici", Aubera (wykonają chóry). — Zacznie się o godzinie 8 wieczorem. — *Wczoraj*, w niedzielę, na **Koncercie** pod dyrekcją pp. Moniuszki i Müncheimera, na rzecz towarzystwa wsparcia artystów muzycznych, ich wdów i sierot, było osób 500.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Wczoraj*, w niedzielę, na **Koncercie orkiestry** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego, było osób 1000.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

W SALI KASYNA FRANCUZKIEGO (przy ulicy Ś-to-Krzyzkiej N. 1346). — *Dziś i codziennie*, **Teatr figur mechanicznych** przedstawiający: dramata, komedje, wodewile, baleta i t. p., pod dyrekcją p. Letard. — Cena miejsc: 1-e miejsce kop. 20, drugie kop. 15, trzecie kop. 10. — Początek o godzinie 8 ej wieczorem.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma). — *Codziennie* jest otwarty.

* Wyjechali z Warszawy: naczelnik warszawskiego żandarmskiego okręgu, jenerał major z orszaku Jego Cesarskiej Mości, baron *Frederiks*, do Płocka; jenerał-major *Feuchtner*, do Kalisza; mistrz dworu J. C. Mości, radca tajny, hrabia *Ribopierre*, w przejeździe z zagranicy, do Petersburga; poseł turecki *Conomenos*, w przejeździe z Konstantynopola, do Petersburga.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 852, wyjechało osób 845; — koleją żelazną peterab.-warsz. przyjechało osób 386, wyjechało osób 326; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 261, wyjechało osób 260; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego przyjechało osób 1541, w tej liczbie z zagranicy 52, wyjechało osób 1428, w tej liczbie za granicę 35.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 8 (20) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Kisielew w Iwangrodzie, Lipska w Suwałkach, Libermentsch w Pilicy, Czaplic w Pilicy, Morgenstern w Lublinie, Mendelsohn w Łukowie, Daniłow w Pskowie, Szipelew w Tambowie, Michejewa w Tambowie, Kołaczkowski w Swiniarach, Majewski bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 6, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 13 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 7 i 8 (19 i 20) b. m. i r., chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 88, wyzdrowiało 82, umarło 11, pozostało 2089 (mężczyzn 1006, kobiet 1083), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 213, kobiet 213.

* W dniu 8 (20) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 10, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4; razem 27; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 1; *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 10, płci żeńskiej 7; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 4, razem 26.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 9 (21) Grudnia 1868 r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	—	—
" " " bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100*)		83		82	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		79	—	77	—
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		98	50	99	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		65	50	65	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		87	25	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100				101	
" Sierpniowe za rs. 100		101	25	100	75
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		138		—	—
" " " 1866 " 100		135	50	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		—			—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę		—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		63	17	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		95	—	94	—
Obligacie Kolei Żel-War. Terespol.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	—	—
WEXLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	109	35	109	5
" " "	k. t.	109	12½	108	90
Wrocław "	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk "	2 m.	109	12½	108	90
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	165		164	25
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	42½	7	40
Paryż 300 Frank.	2 m.	88	35	87	90
Wiedeń 150 Zł. W. A	2 m.	91	80	91	35
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
" "	k. t.	—	—	—	—
Moskwa " "	1 m.	—	—	—	—
" " "	k. t.	—			

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych ...... rs. 1 k. 98⁶/₉.
* " " od Listów Likwidacyjnych — rs. — k. 23⅓.

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 8 (20) Grudnia 1868 roku.

	żądają	płacą
Z BERLINA		
Bilety Banku Rosyjskiego		82¼
Weksle na Warszawę		82⅛
" Peterburg 3 tygodn.		91½
" " 3 miesięczny		90
" Londyn 3		6 22¾
" Paryż 2		80⅔
" Hamburg 2 "		150
" Wieden 2 "		85¼
Listy Zastawne 4%		62
Listy Likwidacyjne		53½
Obligacje Skarbowe 4%		65¾
Koleje Rosyjskie		81
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		—
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		58½
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-em		116½
" " " 2-em		114⅜
Żyto na targu "		52¼
dto " dostawę		52¼
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		121
" Hamburg		89
" Paryż		48
Pożyczka Narodowa		64 30
5% Metaliki		58 10
Akcje Banku Kredytowego		241
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 60
Renta Włoska		53 20
Akcje Kredytu Ruchomego		281
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		92¼

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 8142. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу конскрипта г. Вишайны, Сувалкскаго Уѣзда, Берку Беньяминова Филиповскаго, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явилися къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Статьи Уложенія 1847 года о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Сувалки, 2 (14) Декабря 1868 г.
за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 8052. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й статьи Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызываетъ самовольно отлучившагося за границу конскрипта, Сувалкскаго Уѣзда, еврея Мовшу Ицковича Зубринскаго, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явилися къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Статьи Уложенія 1847 года о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Сувалки, 29 Ноября (11 Декаб.) 1868 г.
Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 8178. *Главное Общество Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Погашеніе акцій и облигацій Общества.

Тиражъ 3-ій.

Въ 1869 г. подлежитъ погашенію.

Акцій	. . . .	531.
Облигацій 1-го выпуска	. . .	131.
„ 2-го „	. . .	45.

Тиражъ сихъ акцій и облигацій имѣетъ быть произведенъ публично 18 (30) Декабря въ 12 час. дня, въ Ст.-Петербургѣ, въ Упразленіи Общества, въ присутствіи Членовъ Совѣта, Ревизіонной Комисіи, Депутатовъ отъ Правительства и Ст.-Петербургскаго Биржеваго Комитета.

Вышедшіе въ тиражъ нумера акцій и облигацій, будутъ публикованы въ газетахъ рускихъ и иностранныхъ.

Въ тѣхъ же газетахъ будетъ объявлено о срокахъ, съ которыхъ начнется уплата капитала погашенія по вышедшимъ въ тиражъ акціямъ и облигаціямъ, а также о касахъ, изъ которыхъ уплата эта имѣетъ производиться.

Управленіе Общества помѣщается въ собственномъ домѣ, въ большой Италіянской улицѣ N. 7.

N. D. 8081. Отъ Главнаго Общества Російскихъ желѣзныхъ дорогъ объявляется, что льготы, предоставляемыя нынѣ обществомъ всѣмъ лицамъ, отправляющимъ по одной накладной 100 центнаровъ и болѣе по прямому Руско-Австрійскому товарному сообщенію между станціями С.-Петербурго-Варшавской дороги съ одной стороны и Вѣною, Флорисдорфомъ, Тріэстомъ и Черновицемъ съ другой стороны, прекратятся съ 1 (13) Января 1869 г. и что затѣмъ съ этого числа будетъ взиматься полная плата обозначенная въ тарифахъ упомянутаго сообщенія, безъ всякой скидки.

N. D. 7856. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 23-го Октября сего года поступило въ оный прошеніе Инженера Карла Бартъ о выдачѣ на имя иностранца Прессера 5-лѣтней привилегіи на аппаратъ для перегонки жидкостей.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 7854. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 28-го Сентября сего годе, поступило въ оный прошеніе купца Кусиберга о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на машину для летучихъ минеральныхъ маслъ.

Г. Варшава. Ноября 1868 года.

N. D. 7857. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 5 го Октября сего года, поступило въ оный прошеніе иностранцевъ Фурнье и Лемера о выдачѣ имъ 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованный термометръ.

Г. Варшава, Ноября 1868 года.

N. D. 8182. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.*

Obecni:	Działo się na jawnem posiedzeniu
Piętkowski Sędz. Prez.	Trybunału Cywilnego w Suwałkach,
Bogowolski Sędzia.	zastępującego Trybunał Handlowy d. 2
Złotkowski Asesor.	(14) Grudnia 1868 r.

(podp.) Piętkowski.
(—) Wierzbicki Pisarz.

Trybunał Cywilny w Suwałkach
w zastępstwie
Trybunału Handlowego.

Na zasadzie objaśnienia przez Bernarda Drewesa kupca tutejszego do protokółu na dniu 31 Listopada (12 Grudnia) r. b. w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego spisanego, upadłości handlu swego, oraz z mocy artykułów 440, 441, 449, 451, 454, 455, 457 K. H., upadłość Bernarda Drewesa uznaje, epokę otwarcia upadłości na dzień 31 Listopada (12 Grudnia) r. b. ustanawia, przyłożenie pieczęci na wszelkim jego majątku, tu w Suwałkach i w folwarku Burniszkach posiadanym, nakazuje, a do uskutecznienia tej czynności, Podsędka Sądu Pokoju miejscowego deleguje, któremu przesłanym być ma wypis tego wyroku. Komisarzem upadłości tej, Złotkowskiego Asesora Trybunału tutejszego, a Kuratorem takowej Szymańskiego Patrona przy tymże Trybunale mianuje. Zabezpieczenie osoby Drewsa, przez oddanie go pod dozór Policyjny Naczelnikowi straży ziemskiej tutejszej nakazuje. Wreszcie rozlepienie i zamieszczenie w wyciągu w dziennikach publicznych, w sposobie art. 683 K. P. S. wskazanym, wyroku tego rozporządza. Mocą tego wyroku temczasowo wykonalnego.

(podp.) Piętkowski.
(—) Wierzbicki.

Zalecamy i rozkazujemy etc. etc. etc.
(podp.) Piętkowski.
(—) Wierzbicki.

Za zgodność z oryginałem poświadcza
Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach
Wierzbicki.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 5209. *Obrońca Prokuratorji w Siedlcach.*

Zawiadamia wszystkich interesowanych, iż spadek bezdziedziczny po Marjannie Lakowskiej w mieście Rososzu, Guberni Siedleckie. zmarłej w Sierpniu 1861 r. z sumy rs. 51 kopj 20, z których rs. 23 wpłynęło do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, a rs. 28 kop. 20 zdeponowano w Banku Polskim składający się, na rzecz Skarbu Królestwa zasądzonym zostanie jeżeli się bliżsi spadkobiercy w ciągu sześciu miesięcy od pierwszego ogłoszenia licząc w Kancelarji Pisarza Trybunału w Siedlcach zprawami swemi nie wylegitymują się.

Siedlce dnia 1 (13) Lipca 1868 roku.
Michawski.

N. D. 8175. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Zawiadamiam, że otworzyły się spadki po zmarłych: 1. Piotrze Droszewskim, jako właścicielu dóbr Charchów Księży w Powiecie Sieradzkim położonych, i 2. Franciszku Gajewskim, jako właścicielu sumy rsr. 18,000, zahypotekowanej w dziale IV wykazu na dobrach Kosmów pod Nr. 24*b* i na dobrach Plewni pod Nr. 20*b*. obu z powiatu Kaliskiego, oraz, że do regulacji takowych spadków oznaczony został termin na dzień 11 (23) Czerwca 1869 r. w mej kancelarji urzędowej w w mieście Kaliszu.

Kalisz d. 2 (14) Grudnia 1868 r.
Edward Milewski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

N. D. 8115. *Sąd Pokoju w Grójcach Wydziału Hypotecznego.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki nieruchomości miejskiej a mianowicie: domu drewnianego gontem krytego w mieście Górze Kalwarji przy ulicy Pijarskiej pod Nr. 47 sytuowanego wraz z wszelkiemi zabudowaniami gospodarskiemi i czterema ogrodami fruktowemi do tegoż domu należącemi, tudzież trzech wiatraków także drewnianych na placach dziedzicznych położonych, obecnie własność Józefa Wojdat stanowiących.

Zawiadamia interesantów, iż takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 19 (31) Marca 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, iż niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160, prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji niestawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów, na karę od rs. 1 k. 50 do 7 k. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji powyższych nieruchomości wydaną będzie, nastąpi w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r. na posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Grójce dnia 2 (14) Grudnia 1868 roku.
Józef Borowski, Pisarz.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 8176.

N. D. 8195. Prawnie zajęte obiekta, jako to: kanapy, krzesła, komody, szafy, lustra, w Warszawie przy ulicy Nowolipki pod Nr. 2398 w dniu 11 (23) o godzinie 10 z rana. Na placu rynek Nowego miasta, w dniu 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana pojazd na resorach leżących w dobrym stanie, i w przedmieściu Praga na placu końskim zwany; w dniu 17 (29) t. m. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Zawadzki Komornik.

W Drukarni Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury. *DODATEK.*

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 8031. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 16 (28) Декабря 1868 г., съ 9 часовъ утра, будутъ производиться въ Замостскомъ Уѣздномъ Управленіи изустные in plus торги на отдачу въ аренду права продажи питей (пропинаціоннаго дохода) на крестьянскихъ и дворовыхъ земляхъ, въ ниже поименованныхъ мѣстностяхъ Замостскаго Уѣзда, на періодъ съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г., по 1 (13) Января 1870 года:

1. Въ имѣніи Суховоля состоящемъ изъ деревень: Божаволя, Вулька-Гусинская, Гутковъ, Раголоще, Суховоля, Феликсовка, Пасека и Жизновъ колонія, въ коихъ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 278, начиная торги отъ суммы 840 р. 50 к. за все выше означенное время аренды.

2. Въ имѣніи Гиржа, состоящемъ изъ деревни Гиржа и фольварковъ Людвиновка и Свинки, въ коихъ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 34, начиная торги отъ сумы 92 р. 93½ к. за все вышеозначенное время аренды.

3. Въ имѣніи Вулька Паненьская, состоящемъ изъ одной деревни Вулька Паненьская, въ которой крестьянскихъ усадьбъ 15, начиная торги отъ суммы 41 руб. за все вышеозначенное время аренды—и

4. Въ имѣніи Подтополе, состоящемъ изъ одной деревни Подтополе, въ которой крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 10, начиная торги отъ суммы 27 р. 33½ коп. за все вышеозначенное время аренды.

Въ торгахъ на взятіе въ аренду сего дохода, могутъ участвовать все вобщее лица, имѣющіе на основаніи изложенныхъ въ уставѣ о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ правилъ, право на раздробительную торговлю питьями въ деревняхъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить въ Замостское Окружное Казначейство вадіальный залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами Царства или Имперіи, которыя разрѣшено принимать на залоги, залогъ этотъ долженъ составлять ¼ часть суммы отъ которой назначено начать торги, и лицамъ отказавшимся отъ дальнѣйшаго соискаельства будетъ возвращенъ немедленно послѣ отказа ихъ.

Означенный пропинаціонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный сумму и вадіальный его залогъ удерживается до времени представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

Залогъ по арендѣ долженъ составлять ¼ часть объявленной на торгахъ арендной суммы и долженъ быть представленъ въ Замостское Окружное Казначейство въ теченіи 15 дней по исходѣ торговъ.

Арендаторъ по поводу позднаго вступленія въ аренду не будетъ имѣть права простирать претензій къ казнѣ.

Всѣ прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ выше показанныхъ имѣніяхъ, могутъ быть пересматриваемы во всякое время, въ присутственные часы въ Замостскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Люблинъ, 28 Нояб. (10 Декаб.) 1868 г.
Совѣтникъ, Козьминскій.

N. D. 8032. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ залѣ присутствія онаго 8 (20) Января 1869 г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться вторичные торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу съ подряда работъ по перестройкѣ Влодавскаго карантина, отъ суммы 8,302 руб. 2¼ коп. Желающіе участвовать въ торгахъ, должны къ сему времени подать объявленія по нижеписанной формѣ и приложить залогъ въ размѣрѣ $^{1}/_{10}$ части торговой суммы, т. е. 830 р. 20 коп., или квитанцію казначейства во взносѣ означенной суммы, каковой залогъ неустоявшему на торгахъ будетъ тотчасъ возвращенъ устоявшаго же задержанъ въ депозитѣ Губернскаго Правленія, въ обезпеченіе исправнаго производства работъ.

Объявленія должны быть напечатаны на гербовой бумагѣ, четко, ясно и безъ подчистокъ. Послѣ срока назначеннаго для торговъ объявленія не будутъ принимаемы.

Торговыя условія могутъ быть пересмотрѣны въ Административномъ Отдѣленіи сего Правленія ежедневно, съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 28 Ноября с. г. настоящимъ объявленіемъ обязываюсь принять на себя производство работъ по перестройкѣ Влодавскаго карантина, за сумму (прописью) руб. подвергаясь всѣмъ условіямъ заключающимся въ предварительныхъ торговыхъ кондиціяхъ.

Г. Сѣдлецъ, Ноября 28 дня 1868 г.
Совѣтникъ, Дзѣвицкій.

N. D. 8163. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że na zasadzie postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., oraz upoważnień przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzielonych, poniżej wyszczególniające się dobra ziemskie z należącemi do nich przyległościami, w Gubernji Radomskiej położone, za zaległości rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione zostają na sprzedaż przymusową pierwszą przez licytację publiczną, odbyć się mającą, w mieście Radomiu, w domu przy ulicy Lubelskiej położonym, Nr. 156 oznaczonym.

1. Bardo Górne część B, z folwarkiem Janowiec z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 5 (17) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czewcową 1868 roku wynoszą rsr. 598, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,494, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,910.

2. Błotnica, Czyżówka i Dębowica z gruntami Sopot i Siemieradz część A, z prawem własności ⅓ części karczmy Siemieradzka zwanej, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Radomskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 5 (17) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czewcową 1868 roku wynoszą rs. 2,530, vadium do licytacji złożyć się mające rub. sr. 4,441, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 36,776.

3. Bogorya, składające się z miasta Bogoryi, wsiów: Mała wieś, Zimnowoda i Mostki, z przyległościami i przynależytościami, w Ogu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe. Spodziewane wynagrodzenie za spadłe powinności mieszczańskie, przejdzie wraz z dobrami na własność ich nabywcy, termin sprzedaży dnia 5 (17) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rs. 1,837, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 3,454, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 30,768 kop. 75. Nadmienia się jednak, iż na zasadzie art. 22 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o wypłacie Listów Likwidacyjnych, sprzedaż dóbr Bogoryja, wraz z prawem do otrzymania wynagrodzenia Likwidacyjnego, za spadłe powinności mieszczan, uważaną będzie za nieważną, jeśli okaże się że licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną, o przyznaniu wynagrodzenia Likwidacyjnego.

4. Chomentów Socha A, i B, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Radomskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 5 (17) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rs. 338, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 815, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,626.

5. Gołoszyce niższe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opatowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 6 (18) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rs. 1,059, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 2,422, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,482.

6. Grzybów i Zagrody z nomenklaturą Piotrówek, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 6 (18) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Tirpitz Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czewcową 1868 r. wynoszą rub. rs. 772, vadium do licytacji złożyć się mające 1,658, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,023.

7. Janków, składające się z wsi i folwarku Janków, wsi i folwarku Owadów, folwarku Huta vel Modliszów i przyległych lasów, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 7 (19) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rs. 551, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,133, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,272.

8. Jastrzębska Wola z przyległością Pipała, z przyległościami i przynależytościami, w Ogu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 7 (19) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rsr. 780, vadium do licytacji złożyć się mające rsr 1,804, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,510.

9. Krzęcin, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Szydłowieckim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 8 (20) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rs. 1,595, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,479, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,272.

10. Łapczyna Wola, z przyległościami i przynależ., w Okręgu Konieckim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 8 (20) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rs. 1,198, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,478, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,893.

11. Łopacionek, Zagrody, Gryzikamień, Dziewiątle, Wygiełzów, Łagowica, z przyległościami i przynależytościami, w dwóch księgach hypotecznie uregulowane, w O-gu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 8 (20) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rs. 916, vadium do licytacji złożyć się mające rsr. 1.920, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,147.

12. Łopatno, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 9 (21) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rub. sr. 445, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,070, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,365.

13. Łukawka, z przyległościami i przynależytościami, w O-gu Sandomierskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 9 (21) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rs. 995, vadium do licytacji złożyć się mające rub. sr. 1,877, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,923.

14. Pąkowiec, z wsią i folwarkiem tegoż nazwiska i miasteczka Dębno, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 9 (21) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rs. 518, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,524, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 8,902.

15. Podgajcze, z wsią Drygulec i nomenklaturą Elżbietka, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Sandomierskim położone, po wyłączeniu uposażenią włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 9 (21) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rs. 1,137, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 3.379, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,123

16 Radonia, Świeciechowa, Maryanki, Pieńki, Honoratów, Władysławów, Olimpjów, Kazimierzów, Ludomiłów, Więckowice i wieś Więckowice, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Opoczyńskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 11 (23) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rsr. 822. vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,016, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,834

17. Skolankowska Wola, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim, położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 11 (23) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rsr. 360, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 832, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,642.

18. Stanowiska, z przyległ. Kopruszów i Lubicz, z ich przynależ., w O-gu Konieckim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży d. 11 (23) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rsr. 770, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,441, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,372.

19. Stawowiczki, z przyległościami i przynależytościami, w Ogu Konieckim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 12 (24) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Nalepińskim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rsr. 225, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 456, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 3,076.

20. Sworzyce, Radonia, Grobków, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Konieckim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 11 (23) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rs. 813, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 1,778, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,600.

21. Trzemcha Górna i Trzemcha Dolna, z kolonją Nowa-wieś, Hieronimów, Wólka Trzemecka, oraz folwarkiem Praga, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Soleckim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 12 (24) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Karwadzkim Pawłem, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 wynoszą rsr 2,653, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 5,372, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 31,803.

22. Wiśniowa z wsiami Mostki, Strugów, Wolką Wiśniową i Stumbergów, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, termin sprzedaży dnia 12 (24) Sierpnia 1869 roku, przed Rejentem Przychodzkim Michałem, raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku wynoszą rs. 1,447, vadium do licytacji złożyć się mające rs. 6,511, licytacją rozpocznie się od sumy rs. 44,125.

23. Wólka-Klucka, z wsiami i folwarkami Kuźniaki, Nowek, Połęgi, Filipiny, Więżowe, Jarząb, Grzymałków, Stoki-większe, Stoki-mniejsze, Borki mniejsze, Borki większe, Strawczyn, Hucisko, Drabów, Burdawa, Janów z fabryką kuźniczą, tudzież Niedzwiedź, z prawem kopania Rudy w lesie glinianym, czyli w boru za Siedliskami leżącym, ku gościńcowi, który idzie z Chęcin do Opoczna, do dóbr Klucko należącym, z przyległościami i przynaleuytościami, w trzech księgach hypotecznie uregulowane w okręgu Szydłowieckim i Konieckim położone, po wyłączeniu i uposażeniu włościan pozostałe. Termin przedaży dnia 12 (24) Sierpnia 1869 r., przed Rejentem Tirpitzem Felicjanem. Raty zaległe w chwili zarządzonej przedaży, włącznie z ratą Czerwcową 1868 roku, wynoszą rsr. 1,597. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 2,940. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 26,986.

24. Wysoczki Małe, z przyległościami i przynależytościami, w Okręgu Staszowskim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe. Termin sprzedaży dnia 13 (25) Sierpnia 1869 r. przed Rejentem Nalepińskim Michałem. Raty zaległe w chwili zarządzonej sprzedaży, włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rs. 332. Vadium do licytacji złożyć się mające rs. 752. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,132.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach wyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej, wedle których nabywca uiści szacunek w tym sposobie:

a) Potrąci sumę vadjalną podług jej wartości na gotowiznę obróconą.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane, z art. 41 ustępu 1, 2 i 3, prawa hypotecznego z r. 1818, o ileby takowe oddzielnie uiścił.

c) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego, w ilości jaka w dniu sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia.

d) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji złoży w depozyt Banku Polskiego w gotowiźnie lub listach zastawnych z bieżącemi kuponami *w imiennej wartości*, pod rygorem relicytacji.

W końcu uprzedza interesantów, iż gdyby

w dniu do licytacji oznaczonym, przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

Radom dn a 2 (14) Grudnia 1868 roku

Prezes, Zającz owski.

p o. Pisarza, Malczewski.

N. D. 7769. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali Posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu r. 1869 to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. sukna, flanelki, nankinu, kitaju i perkaliku na odzież dla biednych starozakonnych, oraz świec dla biura Dozoru Bóżniczego Szkółek religijnych i administracji Cmentarza Starozakonnych w ilości, gatunkach i od cen warunkami licytacyjnemi objętych i do niniejszej licytacji ustanowionych.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dostawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od cen w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże vadium, w ilości rs. 120 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, oraz wzory są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu roku 1869, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. sukna, flanelki, nankinu, kitaju i perkaliku na odzież dla biednych starozakonnych, oraz świec dla biura Dozoru Bóżniczego, Szółek religijnych i administracji Cmentarza Starozakonnych, w ilości gatunkach i po cenach w warunkach licytacyjnych zamieszczonych i odstępuję od takowych cen procentów NN. (pisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 120 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 21 L stop. (3 Grud.) 1868 r.

p. o. Prezydenta,

Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,

Witkowski.

Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 8076. *Trybunał Cywilny w Warszawie.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż w d. 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w biurze Prezesa Trybunału tutejszego licytacja in minus, od cen za praetium fisci ustanowionych, przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu roku 1869 t. j. od dnia 1 (13) Stycznia t. r. po tęż datę 1870 r. drzewa dla archiwum akt dawnych w Warszawie, dla Trybunału zaś, trzech wydziałów Sądu Pokoju w Warszawie i IV na Pradze, następujących przedmiotów w ilościach przypuszczalnie obliczonych:

1. Drzewa sosnowego opałowego z porznięciem, połupaniem i ułożeniem na miejscu, sążni cało-kubicznych trzy mających we wszystkich wymiarach po stóp 6,85, za sążeń rub. sr. 10.

2. Węgla kamiennego średniego, w gatunku najlepszym, z dostawą i ułożeniem na miejscu czetwerti 140, za czetwiert rs. 1 kop. 10, czyli (korcy 228), za korzec kop. $67\frac{1}{2}$.

3. a) Świec stearynowych pudów 20, za pud rs. 11 kop. 40.

b) Świec łojowych pudów 13, za pud rs. 7 kop. 40.

c) Oleju rzepakowego preparowanego do lamp wiader 2, za wiadro rs. 4 k. 65.

Ilość vadium na dotrzymanie licytacji ustanawia się.

a) Do dostawy drzewa rs. 85.

b) Do dostawy węgla rs. 16.

c) Do dostawy świec i oleju rs. 32.

Vadia te wniesionemi być winny w gotowiźnie, w listach zastawnych, albo też w innych papierach publicznych na kaucje według obowiązujących przepisów przyjmowanych do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, której kwit dołączonym być winien do deklaracji.

Deklaracje składanemi być mają do dnia 17 (29) Grudnia r. b. do godziny 10-ej przed południem, w biurze Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie, na ręce Prezesa tegoż Trybunału, później składane przyjętemi nie będą.

Deklaracje te pod nieważnością, powinny być pisane wyraźnie, jasno, jedną ręką, bez skrobań, poprawek, bez zamieszczania jakich bądź warunków i zastrzeżeń na papierze, stemplowym ceny kop. 30, podług poniżej zamieszczonego wzoru.

Cena za jaką składający deklarację dostawy podjąć się oświadcza, wyraźnie literami zamieszczoną być powinna.

Do deklaracji dopuszczeni będą tacy tylko przedsiębiercy, którzy udowodnią świadectwem Magistratu miasta Warszawy, że posiadają konsensa na prowadzenie handlu drzewem, węglem lub świecami i olejem.

Licytacja na dostawę przedmiotów pod Nr. 1, 2 i 3 w ogłoszeniu niniejszem wyszczególnionych, odbywać się będą względem każdej kategorji oddzielnie i co do każdej oddzielne deklaracje składanemi być winny.

Utrzymujący się przy licytacji, ponieść będzie obowiązanym koszta ogłoszeń i licytacji, jakie z rozkładu nań przypadną oraz papieru stemplowego do spisania kontraktu użyć się mającego.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą codziennie, wyjąwszy świąt, w godzinach biurowych u Sekretarza Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1868 r.

Prezes, Radca Kolegjalny, Rogoziński.

Sekretarz, Grabliński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 3 (15) Grudnia r. b., podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się podjąć dostawy dla Trybunału Cywilnego w Warszawie i władz w ogłoszeniu tem wyszczególnionych w ciągu roku 1869 t. j. od 1 (13) Stycznia tegoż roku, po tenże dzień 1870 r. (tu wyrazić przedmiot lub przedmioty dostawy) za cenę (tu wypisać ceny w rublach i kopiejkach wyraźnie literami) po cenie rubli . . . kopiejek . . . za (tu wypisać wyraźnie literami cenę za jaką dostawca, jednostkę miary lub wagi przedmiotu, dostawiać oświadcza, (poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, które mi są dokładnie znane. Zaświadczenie Kasy Gubernjalnej Warszawskiej na złożone w niej vadium w ilości rs. (tu wypisać literami ilość złożonego vadium) dołączam, a w razie nieutrzymania się przy licytacji sam go odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie (tu wypisać dokładnie i wyraźnie miejsce zamieszkania).

Pisałem w Warszawie dnia miesiąca 1868 r.

podpisać czytelnie imie i nazwisko.

N. D. 7930 *Rada Instytutu Aleksandryjsko-Maryjskiego Wychowania Panien.*

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w kancelarji rzeczonego Instytutu odbędą się głośne licytacje in minus na dostawę niżej wymienionych przedmiotów, w ciągu od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do 1 (13) Stycznia 1870 r.

Licytacje odbywać się będą:

1. Dnia 18 (30) Grudnia 1868 r. na dostawę:
   a) Mięsa;
   b) Pieczywa, to jest chleba i bułek;
   c) Masła, jaj, serów, powideł i kwaśnej śmietany;
   d) Mleczywa.
2. Dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. na dostawę:
   a) Drzewa opałowego;
   b) Węgli kamiennych;
   c) Oleju do lamp;
   d) Nafty.
3. Dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1868/9 r.
   a) Krup, to jest mąki, kaszy, grochu, grzybów i t. p.
   b) Mydła, świec, krochmalu, farbki, stoczków i zapałek.

Licytacje rozpoczynać się będą o godzinie dziesiątej z rana.

Szczegółowe warunki do powyższych licytacji i stosowne objaśnienia przejrzane być mogą codziennie wyjąwszy dni świątecznych w Kancelarji Instytutu w godzinach biurowych.

Warszawa d 27 Listop. (9 Grudnia) 1868 r.

p. o. Członka Rady Instytutu,

M. Avenarius.

Sekretarz Rady, A. Zygmunt.

N. D. 8165. *Магистратъ Города Ловича.*

Симъ объявляется, что 23 Декабря с. г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи Магистрата будутъ производиться торги въ сокращенномъ срокѣ посредствомъ запечатанныхъ деклараціи (in plus) на двохъгодичное съ 1 Января 1869 г арендное содержаніе ярмарчнаго и торговаго сборовъ принадлежащихъ Ловичской Городской касѣ, начиная отъ суммы 1,402 руб. въ годъ. Желающіе участвовать въ торгахъ поязаны представить лично или по почтѣ въ Магистратъ города Ловича запечатанные деклараціи, по ниже указанной формѣ съ приложеніемъ въ оной квитанціи казенной или городской касы на представленный имъ залогъ 140 руб. 20 коп. какъ равно свидѣтельство надлежащей власти удостовѣряющее, что подающій декларацію имѣетъ соотвѣтственное состояніе хорошаго поведенія и совершеннолѣтіи, къ официяльнымъ подрядамъ способенъ.

Деклараціи должны быть написаны безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью предложенную имъ сумму, въ противномъ же случаѣ какъ равно не составленные по формѣ не будутъ приняты.

Подробные условія желающимъ въ присутствіи Магистрата ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней могутъ быть предъявлены.

Г. Ловичъ, 4 Декабря 1868 года.

Президентъ, Германнъ.

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Магисгратата г. Ловича отъ 4 Декабря с. г. за N. 3061, симъ обязываюсь взять въ двохъ годичное арендное содержаніе съ 1 Января 1869 г. сборъ съ ярмарчнаго и торговаго дохода за сумму (здѣсь прописать цифри словами безъ ошибокъ) годичной платы подвергая себѣ отвѣтственности торговыхъ условій, каковые мнѣ хорошо извѣстны.

Постоянное мое жительство въ NN писано въ N. числа N. мѣсяца и года NN.

(Подписать имя и фамилію).

N. D. 7814. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

На основаніи разрѣшенія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 2 (14) сего Октября за N. 6353, Люблинскій Городовой Магистратъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 19 (31) Декабря с. г. съ 3 и до 5 часовъ по полудни въ залѣ присутствія Магистрата будутъ производиттся во второмъ срокѣ публичные посредствомъ запечанныхъ заявленій аукціонные торги, на арендное содержаніе дохода городской касы, по сбору съ убоя скота въ городской скотобойнѣ, по тарифу на трехлѣтнее время 1869/71, начиная съ годичной суммы 6,020 руб 50 к. выше (in plus).

Каждый представляющій заявленіе по формѣ нижеуказанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ или городской касѣ въ залогъ $\frac{1}{10}$ часть означенной къ торгамъ суммы и полученную въ томъ квитанцію приложить къ заявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы на торгахъ.

Признанный на торгахъ арендаторомъ, при заключеніи контракта, обязанъ пополнитъ свой залогъ до $\frac{1}{5}$ части предложенной имъ суммы, и таковой залогъ будетъ хранимъ въ городской касѣ до окончаніи арендкаго срока.

Торговыя кондиціи пересмотрены быть могутъ въ Управленіи Магистрата во всякое время служебныхъ занятіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Заявленія должны быть вручаемы, или присылаемы до открытія торговъ Президенту города, на рускомъ языкѣ, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ, четко съ обозначеніемъ прописью количества суммы, по ниже-указанной формѣ:

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата, отъ 18 (30) Ноября с. г. за N. 9886 заявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе доходъ Люблинской городской кассы съ сбора отъ убоя скота въ городской скотобойнѣ по тарифу, срокомъ на три года 1869/71 г., за годичную суммую . . . . прописью (писать сумму буквами) подчиняясь условіямъ изложеннымъ въ торговыхъ кондиціяхъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 605 руб. прилагаю въ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ положенный залогъ самъ получу, или желаю высылки до . . . . . на мой четъ).

Постоянное мое мѣсто жительства . . . .

(Написать мѣсто жительства) мѣсяца . .

дня . . . . . 1868 года.

(Четко подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, 18 (30) Ноября 1868 г.

Президентъ Города, Волинскій.

N. D. 7989. *Кампиноское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи распоряженія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 4 Ноября с. г. за N. 32728/16061 объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ здѣшнемъ Лѣсномъ Управленіи въ д. Грабинѣ, Сохаческаго Уѣзда, начиная съ 11 часовъ утра въ срокахъ и отъ суммъ пониже указанныхъ будутъ производиться публичные гласные (in plus) торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ каждаго отдѣльно на 1869 г. назначенныхъ въ участкахъ а именно:

Числа 17 (29) Декабря 1868 г.

Кромновъ IV округа, лѣсосѣкъ N. 20, отъ суммы 253 р. 67 к. с.

Числа 18 (30) Декабря 1868 г.

Вильковъ I округа, лѣсосѣкъ N. 18, отъ суммы 308 р. 65 к.

Числа 19 (31) Декабря 1868 г.

Нартъ I округа, лѣсос. N. 14 отъ сум- . . 13 к., лица желающіе участвовать въ торгахъ должны представить въ Лѣсное Управленіе залоги, наличными деньгами или другими Правительствомъ въ залоги принимаемыми бумагами, въ размѣрѣ 10 части выше указанныхъ оцѣночныхъ суммъ, но оставшимся при торгахъ представленные залоги немедленно будутъ возвращены.

Прочія условія въ здѣшнемъ Управленій разсматривать и лѣсосѣки къ продажѣ назначенныя видѣть можно ежедневно исключая праздничныхъ дней.

въ д. Грабинѣ, Нояб. 23 (Дек. 5) 1868 г.

Старшій Надлѣсничій.

Хржановскій.

N. D. 7776. *Wójt Gminy Czyste.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż na mocy uchwały rady familijnej z dnia 17 (29) Lipca r. b. oraz wyroku Sądu gminnego Czyste z dnia 14 (26) Listopada r. b. i decyzji W. Kom sarza Włościańskiego Powiatu Warszawskiego z dnia 28 Października r. b. Nr. 443 w Urzędzie Wójta gminy Czyste Kancelarją swoją we wsi Wielka Wola utrzymującego, dnia 2 (14) Stycznia 1869 r. o godzinie 11 z rana, odbytą zostanie licytacja in plus, na sprzedaż dwóch kolonji wieczysto-czynszowych we wsi Woli Wielkiej położonych. do Sukcesorów Grabowskich należących, z których pierwsza składa się z ogrodów warzywnych i owocowych obejmujących przestrzeni łokci kwadratowych $63543\frac{2}{3}$, oraz zabudowań gospodarskich, druga z gruntu ornego łokci kwadratowych 74616, na kolonie pierwszą suma szacunkowa od której rozpoczętą zostanie licytacja oznaczona jest rs. 2,000, vadium do takowej rs. 500; na kolonję drugą suma szacunkowa położona jest rs. 750, a vadium do takowej rsr. 187 kop. 50, mające się złożyć w monecie brzęczącej lub papierach bankowych.

Nadto w dniu 19 (31) Grudnia 1868 roku o godzinie 11 rano we wsi Wielkiej Woli w kolonji Nr. 160 do tychże Sukcesorów należącej, odbytą zostanie licytacja in plus na sprzedaż ruchomości jako to: narzędzi dospodarskich, sprzętów domowych, naczyć kuchennych i t. p. Warunki do licytacji tych każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych i galowych w Urzędzie Wójta gminy przejrzane być mogą.

Wola dnia 15 (27) Listopada 1868 r.

Kamiński.

N. D. 8172. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Berusza Susman kupca, w mieście Ostrogu Gubernji Wołyńskiej Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefata Magnuskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie przy ulicy Podwal pod Nr. 523 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,758 kop. $44\frac{1}{2}$, z procentem 5% od dnia 14 (26) Lipca 1861 r., rsr. 1,491 kop. $55\frac{1}{2}$, z procentem 6% od dnia 5 (17) Listopada 1861 r. i kosztów od Aleksandra Kotowskiego, w Warszawie pod Nr. 2369 b. mieszkającego, jawnego z wykazu hypotecznego właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2306 a. położonej, Jana Głuskiego obywatela, z wykazu hypotecznego nie jawnego właściciela, lecz z urzędowego kontraktu daty 30 Marca (11 Kwietnia) 1862 r. właściciela nieruchomości Nr. 2306 a. sytuowanej, zaś pod Nr. 956 c. w Warszawie zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, wreszcie od Wolfa i Małki z Damaszków z małżonków Juwiller, handlujących, mieniących się być właścicielami nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2306 a. sytuowanej, w Warszawie pod Nr. 1809 b. mieszkających, protokółem Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego Walentego Supryniewicza w dniu 10 (22) Lutego 1864 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Dzikiej pod Nr. 2306 a. w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym IV, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. na gruncie dziedzicznym, położona, prawem własności do Aleksandra Kotowskiego, Jana Głuskiego i Wolfa, oraz Małki z Damaszków małżonków Juwiller należąca, w posiadaniu Jana Głuskiego zostająca, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy parterowy drewniany, gontami kryty, 2 kominy murowane mający.
2. Brama z drzewa wjezdna.
3. Parkan z desek.
4. Komórki z desek deskami kryte.
5. Komórki z desek gontami kryte.
6. Komórka czyli wozowienka z desek dachówką kryta
7. Oficyna z drzewa parterowa deskami szalowana, w części gontami w części dachówką kryta, 2 kominy murowane mająca.

8. Oficyna z drzewa deskami szalowana o piętrze blachą kryta, 4 kominy murowane mająca.
9. Oficyna mas v murowa o piętrze dachówką kryta, 3 kominy murowane mająca.
10. Stajenka z drzewa deskami kryta.
11. Komórki z drzewa deskami kryte.
12. Kloaka z desek deskami kryta.
13. Ogród fruktowy mieszczący w sobie drzew owocowych około sztuk 60 różnego rodzaju, oraz dzikich, jako to: akacj, lesz czyny, niemniej latorośli winnych i innych krzewów. W tymto ogrodzie jest urządzona dla powroźnika szopa z desek deskami kryta, nawet mieszcząca warsztat powroźniczy.
14. Komórka z desek deskami kryta,
15 Studnia z pompą i korbą drewnianą.
Podwórze niebrukowane, tylko rynsztoki i trotuar przy oficynie murowanej, kamieniem polowym wybrukowane.
16 Budka z desek dla stróża urządzona.
W nieruchomości tej jest 36 lokatorów z imion i nazwisk, oraz c ny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.
Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefata Magnuskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie przy ulicy Podwal pod Nr. 523 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.
Zajęcie w kopjach doręczone.
1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerałowi sztabu wojsk Cesarsko-Rosyjskich, Prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Macieja Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Felicjanowi Stępkowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu na ręce własne.
Obudwom dnia 28 Lutego (11 Marca) 1864 roku.
Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 14 (26) Marca 1864 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.
Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 19 (31) Maja 1864 roku.
Sprzedażą dyrygować będzie Józefat Magnuski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane
Warszawa d. 24 Marca (5 Kwiet.) 1864 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1864 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał wyrokiem daty 16 (28) Czerwca 1864 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na d 18 (30) Wrzesnia t. r. godzinę 10 z rana, licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 10,000, którą popierający wywłaszczenie Berusz Sukman tymczasowo postępuje.
Warszawa d. 20 Lipca (1 Sierp.) 1864 r.

Marczewski Podpisarz,
w zastępstwie,

Gdy termin powyższy na dzień 18 (30) Września 1864 r. z powodu udzielonej wywłaszczanym dłużnikom zwłoki, spadł bez skutecznie, a pomimo to nie uiścili się oni, przeto Trybunał na ilacją Berusza Sukman wyrokiem z dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1865 r. wyznaczył nowy termin do przygotowawczego przysądzenia wywłaszczonej nieruchomości Nr. 2306 *a.* w Warszawie położonej, na dzień 31 Maja (12 Czerwca) 1865 r. godzinę 10 z rana, licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 10,000, którą popierający sprzedaż wierzyciel tymczasowo postępuje.
Warszawa dnia 24 Kwiet. (6 Maja) 1865 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Następnie Trybunał po oddaleniu sporów przez wywłaszczonego dłużnika Jana Głuskiego wynoszonych, wyrokiem daty 31 Maja (12 Czerwca) 1865 r. zapadłym, nieruchomość Nr. 2306 *a.* w Warszawie położoną, przygotowawczo pozysądził Józefatowi Magnuskiemu Adwokatowi sprzedaż popierającemu za rsr. 10,000 i termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 7 (19) Września 1865 r godzinę 10 z rana Gdy przecież termin ten z powodu sporów przez wywłaszczonego dłużnika wytoczonych nie mógł być odbytym, przeto po usunięciu tych sporów wyrokiem Senatu daty 10 (22) Grudnia 1865 r. Trybunał wyrokiem daty 29 Grudnia (11 Stycznia 1865/6 r. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2306 *a.* w Warszawie, na dzień 17 (29) Stycznia 1866 r. godzinę 10 z rana. Nieruchomość ta wprawdzie oszacowaną została na rsr. 27,348 kop. $97\frac{1}{2}$, że zaś na skutek prawomocnych wyroków z ogółu gruntów podług opisu taksy, wywłaszczaną nieruchomość składać mających, na korzyść posesji Nr. 2305 odchodzi łokci kwadr. 10215, oszacowanych na rsr. 5,107 kop. 50, zatem rzeczywista wartość wywłaszczanej nieruchomości czyni rsr. 22,241 kop. $47\frac{1}{2}$, i od $\frac{2}{3}$ części tego szacunku, czyli od sumy rsr 14,827 kop. 65, licytacja rozpoczynać się będzie. Vadium złożyć należy na stole sądowym w kwocie rsr. 2,000 w biletach bankowych.
Warszawa d. 31 Grud (12 Stycz.) 1865/6 r.

Pisarz Trybunału.
Radca Dworu, Zgórski.

Z powodu sporów przez Jana Głuskiego, oraz przez Wolfa i Małkę małżonków Juwiler wytoczonych, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2306 *a.* na dzień 17 (29) Stycznia wyznaczony, odbytym nie został, a gdy spory te wyrokami Trybunału daty 14 (26), a w kontynuacji 17 (29) Stycznia 1866 r i Sądu Apelacyjnego daty 25 Lutego (9 Marca), oraz 3 (15), a w kontynuacji 4 (16) Maja 1866 r. jako bezzasadne, oddalone zostały, przeto Trybunał na wniosek Berusza Sussman wyrokiem daty 30 Maja (12 Czerwca) r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości Nr. 2306 *a.* na dzień 16 (28) Czerwca 1866 r. godzinę 10 z rana, w krórym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,827 kop 65, jako $\frac{2}{3}$ części szacunku w sumie rsr. 22,241 kop. $47\frac{1}{2}$, przez biegłych wynalezionego.
Warszawa d. 31 Maja (12 Czerwca) 1866 r

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin na dzień 16 (28) Crzerwca 1866 r. wyznaczony, z powodu odwołania się Jana Głuskiego, oraz Wolfa i Małki Juwilerów od powyższych wyroków Trybunału i Sądu Apelacyjnego do Senatu, odbytym być nie mógł, i gdy spory te wyrokami Senatu daty 20 Sierpnia (1 Września) 1866 r. i 27 Kwietnia (9 Maja) 1867 r. ostatecznie usuniętemi zostały, przeto Trybunał na ilacją Berusza Sussman wyrokiem daty 17 (29) Maja r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji Nr. 2306 *a.* w Warszawie, na dzień 9 (21) Czerwca 1867 r. godzinę 16 z rana, sprzedaż odbędzie się w Wydziale I tegoż Trybunału, w miejscu zwykłych jego posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549
Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 14,827 kop. 65, jako $\frac{2}{3}$ części rzeczywistej wartości, a przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć na stole ządowym vadium rsr. 2,000 w biletach bankowych.
Warszawa d. 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy na dzień 9 (21) Czerwca r. b. wyznaczony nie doszedł do skutku, przeto Trybunał na Illacją Berusza Sussman wyrokiem daty 15 (27) Czerwca r. b. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2306*a* w Warszawie położonej na dzień 6 (18) Lipca 1867 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 14,827 kop 65 jako dwie trzecie części szacunku prze taksę wykazanego.
Przystępujący do licytacji winien złożyć na stole sądowym vadium rs. 2,000 w Biletach Bankowych.
Warszawa dnia 16 (28) Czerwca 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Ponieważ powyższy termin wyznaczony na dzień 6 (18) Lipca 1867 r. spadł bezskutecznie, przeto Trybunał na Illacją Berusza Sussman, wyrokiem daty 18 (30) Sierpnia, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji Nr. 2306*a.* w Warszawie na dzień 11 (23) Września 1867 r. godzinę 10 z rana.
Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 14,827 kop. 65 jako dwóch trzecich części szacunku przez biegłych wynalezionego.
Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć na stole Sądowym vadium rs. 2,000 w Biletach Bankowych.
Warszawa d. 21 Sierp. (2 Wrześ.) 1868 r.

za Pisarza Trybunału,
Podpisarz, Juljan Świerczewski

Gdy termin powyższy dla braku konkurentów spadł bezskutecznie, przeto Trybunał wyrokiem daty 11 (23) Września r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji Nr. 2306*a.* w Warszawie na dzień 2 (14) Października 1867 r. godzinę 10 z rana.
Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 14,827 kop. 65 jako dwóch trzecich części szacunku przez biegłych wynalezionego.
Vadium złożyć należy rs. 2,000 w Biletach Bankowych.
Warszawa d. 13 (25) Września 1867 r.

za Pisarza Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Ponieważ termin wyznaczony na dzień 2 (14) Października 18667 r. dla braku konkurentów spadł bezskutecznie przeto Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji Nr. 2306*a.* w Warszawie na dzień 30 Października (11 Listopada) 1867 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 14,827 kop. 65 jako dwóch trzecich części szacunku taksą wykazanego.
Vadium wymagane jest w sumie rs. 2,000 w Biletach Bankowych.
Warszawa d. 10 (22) Października 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy z powodu braku konkurentów kilka terminów ostatecznej licytacji posesji Nr. 2306*a.* w Warszawie spadło bezskutecznie przeto Trybunał wyrokiem daty 29 Listopada (11 Grudnia) 1867 r. zatwierdzonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego daty 3 (15) Stycznia i Senatu daty 5 (17) Września 1868 r. nakazał rewizją taksy w roku 1862 na rs. 22,241 kop. $57\frac{1}{2}$ sporządzonej. Wśród czego biegli rewizją tę dopełnili dnia 29 Lutego (12 Marca) 1868 r. i szacunek wywłaszczanej posesji Nr. 2306*a.* w Warszawie wykazali na rs. 15,277 kop. $81\frac{1}{2}$.
Poczem Trybunał na Illacją Susmana wyrokiem daty 25 Października (6 Listopada) wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej posesji na dzień 18 (30) Listopada 1868 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licyracja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 10188 jako dwóch trzecich części obniżonego szacunku.
Przystępujący do licytacji złoży na stole Sądomym na vadium rsr. 2,000 w gotowiźnie.
Warszawa d. 1 (13) Listopada 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin wyznaczony na dzień 18 (30) Listopada 1868 r. zpowodu braku konkurentów nie doszedł do skutku, przeto Trybunał wyrokiem daty 2 (14) Grudnia t. r. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji Nr. 2306*a.* w Warszawie na dzień 3 (15) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana.
Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 10,188 jako dwóch trzecich części obniżonego szacunku.
Vadium wymagane jest w sumie rs. 2,000 gotowizną.
Warszawa d. 5 (17) Grudnia 1868 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 8174. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Radomskiej.*

Stosownie do art. 682 K P. S. podaje do powszechnej wiadomości, iż z mocy aktów urzędowych na d. 21 Lutego (5 Marca) 1872 roku przed Michałem Przychodzkim i w d. 6 (18) Lutego 1865 r. przed Felicjanem Tirpitz Rejentami w Radomiu zdziałanych, na żądanie Henryka Lewittoux doktora medycyny w m. Warszawie pod Nr. 468/9 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne obrane do tej egzekucji w mieszkaniu Ignacego Stankowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radomiu mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 13,800 z procentami 5% od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1866 r. liczącym się kosztami egzekucji zajęte zostały w d. 27, 28, 29 30 Września (9, 10, 11, 12 Października) i 1 (13) Października 1866 r. na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra

ŻAKOWICE

z przyległościami i przynależytościami w gminie Kowala Stępocina Okręgu i Gubernji Radomskiej położone prawem własności do Edwar. Brzozowskiego należące i w posiadaniu jego zostające. Dobra te odległe są od m. gubernjalnego Radomia wiorst 4, od m. Szydłowca wiorst 25 i od m. Wierzbicy wiorst 17, składające się: a) folwarku Żakowice obejmującego dwór i oficynę z cegły murowane, chlewiki i kurniki, kloakę, spichlerz, stajnię, holendernię, trzy stodoły, szopę dzwonek na słupie, studnię drzewem cembrowaną, kuźnię z narzędziami dworskiemi, młotem i kowadłem, w której mieszka kowal Wiesiakowski Wincenty przez dwór płatny, dom obok drogi zajmowany przez Jana Durasiewicza, i Antoniego Miłkowskiego, którzy z mieszkania odrabiają dworowi dzień jeden w tygodniu i mają dane po 50 prętów ziemi pod kartofle, prócz tego Rozalja Tokarska z mieszkania w tym domu płaci czynszu po rsr. 9 rocznie, dom i za nim trzy chlewy, zajmowany przez Mośka Rozenzwejg pachciarza, który mleko bierze od krów dworskich na garnce, karczmę przy drodze do Trabic, budynek murowany i przy nim stajnię, zajmowany przez czeladź dworską tudzież przez Stanisława Tkaczyka i Andrzeja Andruczyka, którzy po rsr. 9 rocznie płacą czynszu, karczmę drugą przy drodze do Jerzowej Woli obiedwie dzierżawione przez Jakóba Gajgier, przy karazmie tej dwie obory i stodółka, wiatrak o jednym ganku i dwóch kamieniach dzierżawiony przez Marcina Hebdzińskiego. Zabudowania folwarczne ogrodzone płotem z żerdzi dartych, dziedziniec morgę 1, gumno morgę 1 pr. 66, ogród owocowy i warzywny mórg 5 pr. 17, ogród dziki morgę 1 pr. 278, ogród zwany czynszownika mórg 6 pr. 189. Grunta orne mianowicie: niwę mórg 120 pr. 154, niwę mórg 38 pr. 125, niwę mórg 23 pr. 94, niwę mórg 37 pr. 150, niwę mórg 13, niwę mórg 7 pr. 231, niwę Kamierową Wolą zwaną mórg 29 pr. 186, niwę mórg 93 pr. 20, niwę mórg 114 pr. 79 Łąk mórg 110 pr. 94, zarośli mórg 64 pr. 174, pastwisk mórg 81 i pr. 193. Las Bałów zwany mórg 37 pr. 228, trzy sadzawki pr. 297, dwie rzeczki jednę pr. 290, drugą Mleczno zwaną pr. 200, nieużytków mórg 8 pr. 249, rozległości mających. Inwentarz żywy: koni fornalskich 14, wołów roboczych 7, krów 8. Inwentarz martwy: wozów szybowanych 6, pługów z grądzielami 5, z kołkami 6, bron z żelaznemi żębami 8, drewnianych 4, chomont rzemiennych 8, płóciennych 4, szlej parcianych 2, Cwierć drewniana okuta, drabin 10, desek do gnoju 10, jarzem 4, młynek i maszyna młocarnia bez wialni; b) z folwarku młodzianów obejmującego: dwór, dom z obórką i stodołą dzierżawiony przez Borucha Silberberg, karczmę i po zanią stajnię w połowie zajmowaną przez Jana Streich i Abrahama Kurtz, dom z dwoma stajniami i wozownią oraz podwórkiem od karczmy płotem z żerdzi oddzielony, dzierżawiony przez Haskla Silberberg i przez tegoż oraz jego poddzierżawców Chaima Leiman, Szlamę Freidman i Herszka Wierzbickiego zajmowany, stajnię drzewem cembrowaną, grunta orne, mianowicie: niwę mórg 64 pr. 23 i niwę drugą mórg 15 pr. 236, ogród morgę 1 pr. 92, nieużytków i pod drogami mórg 6 prętów 36.
Na obudwóch folwarkach wysiewy: wysiewy oziminy korcy 180, jarzyny kocy 135, siana zbiera się wozów 150. Gotowe dotychczasowe intraty z propinacji, z paktu, wiatraku oraz z dzierżawy domów i pojedynczych mieszkań wynoszą w ogóle rs. 739.
Bliższe szczegóły co do opisu i stanu dóbr znajduje się w protokóle zajęcia i tudzież w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży, któ- u Ignacego Stankowskiego Patrona sprzedaż popierającego i kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu przejrzane być mogą.
Akt zajęcia doręczony został w kopjach d. 2 (14) Stycznia r. b. Pawłowi Kozłowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radomskiego i w tymże dniu Stanisławowi Lück Wójtowi gminy Kowala Stempocina d. 9 (21) Stycznia r. b. wniesiony do księgi wieczystej wywłaszczonych dóbr, w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) t. r. wpisany do księgi zajęć kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu utrzymywanej.
Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi na audjencji publicznej w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Radomskiej w Radomiu d. 1 (13) Marca r. b. o godz. 10 z rana a dwa następne stosownie do art, 702 K. P. S. co dwa tygodnie.
Radom d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1867 r.

Szczuka.

Wywieszono na tablicy w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia jak wyżej.

Szczuka.

Po trzykrotnem ogłoszeniu warunków sprzedaży w terminach prawem oznaczonych przygotowawcze przysądzenie odbędzie się na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu d. 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. o godz. 10 z rana. Licytacja wywołaną zostanie od szacunku rs. 22,200, a gdyby tego nikt nie ofiarawał, w tymże samym terminie od szacunku zniżonego o $\frac{1}{3}$ część szacunku, czyli rs. 14800.
Radom d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r.

Szczuka.

W terminie przygotowawczego przysądzenia wniesione ze strony Edwarda Brzozowskiego w drodze akcji incydentalnej zarzutu o nieważność całego postępowania subhastacyjnego ewentualnie nakazanie oszacowania dóbr Żakowice z przyległościami Trybunał Cywilny w Radomiu rozpoczynając wyrokiem ocznie w tymże dniu 27 Kwietnia (8 Maja) 1867 r. wydanym, żądania Brzozowskiego oddalił, odbycie przygotowawczego przysądzenia postanowił, dobra Żakowice z przyległościami Henrykowi Lewittoux temczasowo za sumę rs. 14800 przysądził i termin do stanowczej sprzedaży na d. 13 (25) Czerwca 1867 r. wyznaczył. Na skutek założonej przez Edwarda Brzozowskiego apelacjj, Sąd Apelacyjny Królestwa wyrokiem na d. 6 (18) Czerwca 1867 r. wydanym, zaskarżony wyrok Trybunału w tem jedynie zmienił, iż oszacowania dóbr Żakowice z przyległościami dopuścił a Rządzący Senat wyrokiem daty 20 Września (2 Października) 1867 oszacowanie to kosztem Edwarda Brzozowskiego rozporządził i do pełnienia onego termin miesięczny od doręczenia wyroku pod prekluzją zakreślił.
Po doręczeniu w d. 20 Listopada (2 Grudnia) oszacowania Henryk Lewittoux zastrzegajac skargę o uchylenie onego zyskał na d. 19 (31) Marca r. b. wyrok, termin do odbycia stanowczego dóbr Żakowice z przyległościami przysądzenia na d. 2 (14) Maja r. b. godzinę 10 z rana wyznaczający. W tem więc termi- terminie licytacja od szacunku oszacowaniem na rsr. 48,947 ustanowionego, a gdyby tego nikt nieofiarował od szacunku o $\frac{1}{3}$ część zniżonego czyli od sumy rsr. 32,631 k. $33\frac{1}{3}$ zostanie wywołana.
Radom d. 19 (31) Marca 1868 r.

Szczuka.

Termin ten spełzł dla zaszłych ze strony Edwarda Brzozowskiego sporów co do zarzuconej nieważności formalności stanowczą przedaż uprzedzających, które wyrokami Trybunału Cywilnego w Radomiu z d. 18 (30) Kwietnia r. b. i Sądu Apelacyjnego Królestwa daty 14 (26) Maja t. r. zostały oddalone i wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu daty 11 (23) Czerwca r. b., nowy termin do stanowczej sprzedaży na d. 25 Lipca (6 Sierpnia) r. b. godz. 10 z rana wyznaczony.

Radom d. 11 (23) Czerwca 1868 r.
Szczuka.

Gdy w terminie oznaczonym nikt z chęcią licytowania od całego i od zniżonego o ⅓ część z taksy szacunku nie zgłosił się, Trybunał Cywilny w Radomiu wyrokiem daty 10 (22) Września r. b. taksę do rs. 36 710 k. 25 obniżył, wywołanej licytacji od ⅔ części tej sumy to jest rs 24,473 k. 50 postanowił i nowy termin do sprzedaży dóbr Żakowice z przyległościami na d. 7 (19) Listopada r. b. godz. 10 z rana wyznaczył.

Radom d. 13 (25) Września 1868 r.
Szczuka.

Kiedy zaś i w tym terminie nikt do licytacji od sumy rs. 24,473 k. 50 nie zgłosił się, Trybunał Cywilny w Radomiu wyrokiem daty 27 Listopa (9 Grudnia) 1868 r. wywołanie licytacji dóbr Żakowice z przyległościami od sumy rs. 18,355 k. 12½ postanowił i do jej odbycia nowy termin na d. 17 (29) Stycznia 1869 roku godz. 10 z rana wyznaczył.

Radom d. 2 (14) Grudnia 1868 r.
Szczuka.

N. D. *8194. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.*

Na żądanie strony interesowanej i w skutek upoważnienia JW. Prezesa miejscowego Trybunału, pozostałość po niegdy Juljannie Sikorskiej składająca się: z mebli, garderoby i bielizny, sprzedaną zostanie w dniu 11 (23) Grudnia r. b. w Warszawie w domu pod Nr. 495*b*. o godzinie 10 rano przed podpisanym Rejentem.

Wojciech Sliwiński.

N. D. 8170. **W dniu 16 (28) Grudnia 1868 roku i w dniach następnych, poczynając od godziny 10 z rana na gruncie Folwarku Gąsin, odległego od Stacji Pruszków drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej werst 2, niezawodnie przedane będą przez publiczną licytację: konie fornalskie, woły robocze, krowy i inwentarz martwy do uprawy ziemi potrzebny, różne meble josionowe, sosnowe i t. p. obiekta.**

Wichrowski Komornik Apel.

N. D. 8171. Извѣщаю: что законно захватые движимости березовые, ясеновые, липовые и сосновые а именно, столъ, канапа, комоды, шкафы, кресла, кроваты и т. п. разные вещи въ Варшавѣ на торгу публичномъ Новый Гржибовъ или Витковскій имѣнуемымъ, Декабря 10 (22) с. г. въ 12 часовъ полдня, черезъ публичную лицитацію проданы будутъ.

И. Курманъ, Судебный Приставъ.

* * *

Podaje do wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości brzozowe, jesionowe, lipowe i sosnowe, jako to: stoł, kanapa, komody, szafy, krzesła, łóżka, i t. p. różne przedmiota, w Warszawie na targu publicznym nowy Grzybów, czyli Witkowski zwanym w dniu 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

N. D. 8173. Декабря 11 (23) дня с. г. въ 10 часовъ утра, махоневые и ясеновые мебели на площади 3-хъ Крестовъ въ Варшавѣ, будутъ проданы съ публичнаго торга.

Поплавскій, Судебный Приставъ.

* * *

W dniu 11 (22) Grudnia r. b. o godzinia 10 rano, meble machoniowe i jesionowe na targu Trzech-Krzyży w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane bądą.

Popławski Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 6828. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Объявляетъ симъ, что еврей Майлахъ Вейсманъ, нынѣ фельдшеръ въ Варшавѣ проживающій, за недозволенное и неправильное врачеваніе окончательнымъ приговоромъ Апеляціоннаго Суда отъ 10 (22) Іюня с. г. въ арестъ на семъ дней наказанъ, по полицейскому надзору чрезъ два года подвергнутъ.

Г. Варшава, 15 (27) Октября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Ogłasza niniejszem, że starozakonny Majlach Wajsman, obecnie felczer, w mieście Warszawie za mieszkały, za niedozwolonę błędne leczenie, wyrokiem ostatecznym Sądu Apelacyjnego Królestwa z daty 10 (22) Czerwca r. b. na dni 7 aresztu z 2 dozorem policyjnym skazany został.

Warszawa dnia 15 (27) Paździer. 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 7060. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ объявляетъ, что подъ конецъ Августа мѣсяца с. г., отъ подозрительнаго лица въ Варшавѣ отобраны слѣдующіе предметы:

1. Два большіе серебряные подсвѣчники съ штемпелемъ фабрики „Nast" 1856 годъ; 2. Одинъ серебряный большой подсвѣчникъ съ штемпелемъ фабрики „Luther"; 3. Три серебряныя рюмки Тульской фабрики къ питію шампанскаго вина употребляемыя; 4. Четыре нитки меньшаго жемчугу съ бирюзовымъ фермуаромъ; 5. Пять нитокъ большаго жемчугу; 6. Двѣ алмазныя булавки; 7. Одинадцать серебряныхъ столовыхъ ложекъ, между коими три обозначены буквами J. H. J. S. 8. Восемъ серебряныхъ чайныхъ ложекъ; 9 Серебряный черпачекъ; 10. Пять серебряныхъ столовыхъ вилокъ; 11. Два малые серебряные подносы Тульской фабрики; 12. Два серебряные кубки.

Посему приглашаетъ симъ всякаго, ктобы присвоивалъ себѣ вышеупомянутые предметы, чтобы въ продолженіе 30-ти дней отъ числа изданія нынѣшняго объявленія явился въ здѣшній Судъ съ оправдывающими доказательствами, ибо въ противномъ случаѣ, вещи эти какъ не оспариваемыя, будутъ возвращены лицу, у коего отобраны были.

Г. Варшава, 23 Октяб. (4 Нояб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья
Жизневскій.,

* * *

W końcu miesiąc Sierpnia r. b. w mieście Warszawie, od osoby podejrzanej odebrane zostały następujące przedmioty:

1. parę lichtarzy dużych srebnych z stemplem fabryki Nast rok 1856; 2. lichtarz duży srebrny z stemplem fabryki Luthra; 3. trzy kieliszki srebrne fabryki Tulskiej, do wina szapańskiego używane; 4 cztery sznurki pereł mniejszych z fermuarem turkusowym; 5. pięć sznurków pereł większych; 6. dwie szpilki dyjamentowe; 7. łyżek stołowych srebrnych 11, z tych sztuk 3 z cyframi J. H. J. S. M. 8. łyżeczek srebrnych do kawy ośm; 9. czerpaczek srebrny; 10. pięć widelcy srebrnych; 11. tacki małe dwie fabryki Tulskiej srebrne; 12. kubki srebrne 2.

Wzywa przeto kazdego, ktoby do własności powyższych przedmiotów rościł prawo, iżby z dowodami usprawiedliwiającemi, stawił się w Sądzie tutejszym za dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia, gdyż inaczej rzeczy te jako niekwestjonowane, osobie u której zabrane zostały, powrócone będą.

Warszawa d. 23 Paźdz (4 Listop.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 6809. *Судъ Простой Полиціи въ Маріамполѣ.*

30 Іюня (12 Іюля) с. г. въ рѣкѣ Нѣманѣ напротивъ мызы Мавра, гмины Алексота, найдено мертвое тѣло утонувшаго неизвѣстнаго человѣка, который какъ можно полагать есть солдатъ изъ войскъ расположенныхъ въ Ковнѣ.

Благоволятъ всѣхъ кто имѣетъ свѣдѣніе о имени и прозваніи этого человѣка, сообщить здѣшнему или ближайшему Начальству.

Примѣты его: Ростъ средній, тѣлосложенія крѣпкаго, отъ роду 20 болѣе лѣтъ, волосы рыжіе, коротко остриженные, глаза голубые, усы и борода обриты, лица по причинѣ порчи подробно описать невозможно.

Г. Маріамполь, Іюля 8 (20) 1868 года.
Подсудокъ, Парисъ.

* * *

W dniu 30 Czerwca (12 Lipca) r. b. w rzece Niemnie, na przeciw folwarku Marwa, gminy Alexota, znalezione zostały zwłoki człowieka niewiadomego utoniętego, jak wnosić należy żołnierza z wojsk konsystujących w Kownie.

Wzywa zatem każdego kto posiada wiadomość o imieniu i nazwisku tego człowieka, donieść Sądowi tutejszemu lub najbliższej władzy.

Rysopis jego: wzrost średni, budowy ciała silnej, lat 20 przeszło, włosy jasno blond, krótko strzyżone, oczy niebieskie, wąsy i broda ogolone, rysów twarzy z powodu zgnilizny, dokładnie opisać niepodobna.

Marjampol dnia 8 (20) Lipca 1868 roku
Podsędek, Parys.

N. D. 6900. *Плоцкій Исправительный Судъ.*

Вызываетъ симъ Юстину Дытрихъ, имѣющую лѣтъ отъ отъ роду 33 работницу, въ остальное время проживающую въ г. Плоцкѣ, чтобы въ теченіи 30 дней, отъ напечатанія сего вызова, явилась въ семъ Судѣ, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нею будетъ по законамъ.

Г. Плоцкъ, 12 (24 Октября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Wzywa Justynę Dytrych, lat 33 mającej, wyrobnicę, ostatecznie w mieście Płocku mieszkającej, ażeby w ciągu dni 30 od daty wydrukowania niniejszego wezwania, stawiła się w sądzie tutejszym, albowiem w razie przeciwnym, postąpionem z nią będzie podług prawa.

Płock dnia 12 (24) Października 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski

N. D. 6948. *Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ Куявскомъ.*

4 (16) Августа с. г. въ рѣкѣ Вислѣ около деревни Корабники, гмины Ленгъ найдено тѣло человѣка неизвѣстнаго по фамиліи и происхожденію, по судебно-медицинскому слѣдованію оказалось, что человѣкъ этотъ былъ мужескаго пола, безъ всякаго одѣянія тѣлосложенія крепкаго, средняго роста, волосовъ на головѣ темныхъ, лица круглаго безъ волоса, глазъ сѣрыхъ, но такъ какъ цѣлые его тѣло было очень снорчено, потому и ближайшихъ примѣтовъ не возможно было замѣтчить, лѣтъ отъ роду могъ имѣтъ около 30, по испорченному его тѣлу, можно заключить, что сей человѣкъ за 5 или 6 дней утонулъ. Потому Судъ вызываетъ лица имѣющія свидѣнія о фамиліи и происхожденій означеннаго человѣка, сообщитъ таковыя здѣшнему или ближайшему Суду.

Брестъ-Куявскій, 7 (19) Октя. 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ,
Тринишевскій.

* * *

W d. 4 (16) Sierpnia r. b. pod wsią Korabnikami, gminą Łęk, znaleziono ciało człowieka nieznanego z nazwiska i pochodzenia, z śladztwa sądowo-lekarskiego, okazało się, że człowiek ten płci męzkiej, bez odzieży, ciało składu silnego, średniego wzrostu, włosów na głowie ciemnych, twarzy okrągłej, bez włosów, oczów szarych, lat około 30 mieć mogący, z powodu korupcji jakiej całe ciało uległo, nie można było powziąść bliższych szczegółów, tylko należy wnosić, że człowiek ten przed 5, lub 6-ciu dniami utonął. D atego wzy a każdego, mającego bliższe wiadomości o owym człowieku, iżby takowe Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu udzielił.

Brześć Kujawski d. 7 (19) Paźdz. 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Tryniszewski.

N. D. *7013. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ вызываетъ Игнатія Балейтиса съ дер. Ванципки, гмины Серее происходящаго, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, чтобы не позже 30 дней, считая со дня настоящаго вызова, явился въ здѣшній Судъ, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Кальварія, Октября 17 (29) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Ignacego Bołejszysa, z wsi Wancipki gminy Sereje pochodzącego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby niezawodnie w ciągu dni 30 od daty niniejszego wezwania stawił się przed sądem tutejszym, a to pod skutkami prawa.

Kalwarja d. 17 (29) Października 1868 r.
Sędzia Prezydyjący,
Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. *6847. Судъ Простой Полиціи въ Маріамполѣ.*

Вызываетъ симъ Ивана Симоновича, прежде въ Уѣздномъ гор. Волковышки проживающаго, а нынѣ съ мѣста своего жительства неизвѣстнаго, дабы для выслушанія приговора по его дѣлу, сейчасъ явился въ здѣшній Судъ, въ противномъ случаѣ въ теченіи 30 дней поступлено будетъ по законамъ.

Г. Маріамполь, 18 (30) Сентября 1868 г.
Подсудокъ, Парисъ.

* * *

Zapozywa niniejszem Jana Simonowicza, przedostatnio w mieście powiatowem Wyłkowyszki mieszkającego, a z obecnego pobytu niewiadomego, iżby dla wysłuchania wyroku co do niego wydanego, w Sądzie tutejszym, bez najmniejszej straty czasu stawił się, w przeciwnym bowiem razie, po upływie dni 30, postąpionem będzie jak prawo mieć chce.

Marjampol d. 18 (30) Września 1868 r.
Podsędek, Parys.

N. D. 6931. *Радомскій Исправительный Судъ.*

Благоволятъ всѣ военныя, гражданскія власти, Яна Войцика тщательно слѣдить, работника, жителя деревни Кршемень гмины Грабовъ надъ Пилицею Козеницкаго уѣзда обвиняемаго въ обманѣ, бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства и въ случаѣ поимки онаго представить надлежащимъ порядкомъ въ выше-поименованный Судъ поступленія съ нимъ по закону.

Примѣты Яна Войцика: имѣетъ отъ роду 29 лѣтъ, ростъ хорошій, волосы темно-русые, глаза сѣрые, носъ великій, лице круглое. особенные примѣты, имѣетъ килу.

Г. Радомъ, Октября 4 (16) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Костерскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jako też cywilne, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby Jana Wojcika wyrobnika, o oszustwo obwinionego, we wsi Krzemieniu, gminie Grabów nad Pilicą, w Powiecie Kozienickim zamieszkałego, z miejsca swego zamieszkania zbiegłego, bacznie śledziły, i w razie ujęcia, aby onegoż transportem Sądowi tutejszemu dostawiły.

Rysopis Jana Wójcika, lat ma 29, wzrostu średniego, włosów ciemno blond, oczów czarnych, nosa dużego, twarzy okrągłej, znaki szczególne: cierpi rupturę widoczną.

Radom dnia 4 (16) Października 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Kosterski.

N. D. 7748. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

6 (18) Октября с. г. на дорогѣ деревни Рутки Боржимы, Гмины Нужево, Пржасныскомъ Уѣздѣ, найдены въ земли человѣческія кости мѣлкіе, разлагающіеся, не представляющія никакихъ слѣдовъ насилія, потому проситъ всѣ Начальства какъ и частныя лица, въ случаѣ извѣстія гдѣбы онѣ были, здѣшній Судъ увѣдомить.

Г. Пултускъ, 15 (27) Ноября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Ф. Жемровскій.

N. D 7664 *Олькушскій Судъ Простой Полиціи.*

Ноября 7 (19) дня сего года, на поляхъ принадлежащихъ къ мѣстечку Скала, найдено тѣло скоропостижно умершей женщины, имѣющей около 42 лѣтъ, неизвѣстной по званіи и происхожденіи, смотря по ея одеждѣ находящейся въ бѣдномъ видѣ, кажется что покойница была нищею или празднопатающеюся. Потому имѣетъ честь призвать всякаго имѣющаго свѣдѣніе, о имѣни, прозваніи и мѣстѣ жительства покойницы, дать знать ближайшему Суду.

Г. Олькушъ, 15 (27) Ноября 1868 г.
Подсудокъ, Гурскій.

N. D. 7236. *Ловичскій Судъ Простой Полиціи.*

Извѣщаетъ симъ что Жирардовскій гминный Войтъ, Іюля 4 (16) числа т. г., замѣтилъ у подозрительнаго лица, гнѣдую, средняго роста, пяти лѣтъ лошадь кобылу, которая находится въ здѣшнемъ Судѣ, потому вызываетъ заинтерессованныхъ лицъ, чтобы лично явились въ здѣшнемъ Судѣ съ доказательствами собственности, въ теченіи однаго мѣсяца, считая со дня нынѣшняго объявленія, ибо по истеченіи этого срока, упомянутая лошадь будетъ продана, а деньги отданы въ пользу казны.

Г. Ловичъ, 31 Окт. (12 Нояб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Коллежскій Ассессоръ Знаевскій.

N. D. 8034. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Предлагаетъ Николаю Виляновскому жителю деревни Рембиче, Гмины Грудускъ, Цѣхановскаго Уѣзда, въ теченіи 30 дней явиться въ здѣшній Судъ, для выслушанія рѣшенія по собственному дѣлу.

г. Пултускъ, 31 Окт. (12 Нояб.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

N. D 7605. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Въ деревни Якубовицахъ Мурованыхъ 29 Апрѣля (12 Мая) с. г. въ рѣкѣ Быстржицѣ найдено мертвое тѣло неизвѣстной по фамиліи женщины имѣющей 20 лѣтъ отъ роду, круглаго лица, темно пивныхъ глазъ, темныхъ волосъ, носа умѣреннаго, женщина эта была одѣяна только въ одну лняную рубашку съ рукавами изъ колеикора, волосы имѣла учесаны въ косу, перепятые гребенкомъ чернымъ шнорченнымъ, бронзовую серьгу съ красными стеклянными 2-мя серешками въ правомъ ухѣ, Судъ Исправительной Полиціи увѣдомляя о томъ, проситъ всякаго, дабы о имени, фамиліи и мѣстѣ жительства помянутой женщины, Судъ увѣдомилъ.

Г. Люблинъ, 6 (18) Ноября 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Рупрехтъ.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.